

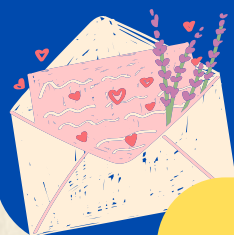
SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG TRUNG HỌC PHỔ THÔNG TRẦN PHÚ

KỶ YẾU

NIÊN KHÓA

2021-2024

RÈN ĐỨC - LUYỆN TÀI

NHỮNG GƯƠNG MẶT THÂN QUEN

TẬP THỂ LỚP 12A01

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Phạm Thị Thùy Loan

TẬP THỂ LỚP 12A02

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Vũ Thị Thúy Quỳnh

TẬP THỂ LỚP 12A03

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Trương Thị Ngọc Diễm

TẬP THỂ LỚP 12A04

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Nguyễn Thúy Ly

TẬP THỂ LỚP 12A05

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Nguyễn Thị Tuyết Sâm

TẬP THỂ LỚP 12A06

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Thiều Thị Trúc Uyên

TẬP THỂ LỚP 12A07

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Nguyễn An Hồ Quỳnh Giao

TẬP THỂ LỚP 12A08

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Nguyễn Thị Bích Diệp

TẬP THỂ LỚP 12A09

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Đặng Thị Thủy

TẬP THỂ LỚP 12A10

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Chu Thị Kim Hương

TẬP THỂ LỚP 12A11

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Phạm Thị Thanh Nga

TẬP THỂ LỚP 12A12

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Nguyễn Thị Minh Linh

TẬP THỂ LỚP 12A13

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Hoàng Thị Hương Nguyên

TẬP THỂ LỚP 12A14

NIÊN KHÓA: 2021-2024

GVCN: Cô Hồ Kim Phụng

NHỮNG ĐẦU ẦN KHỎ PHAI

2021- 2022

NĂM HỌC DẪN CÁCH ĐÁNG NHỚ

2022 - 2023

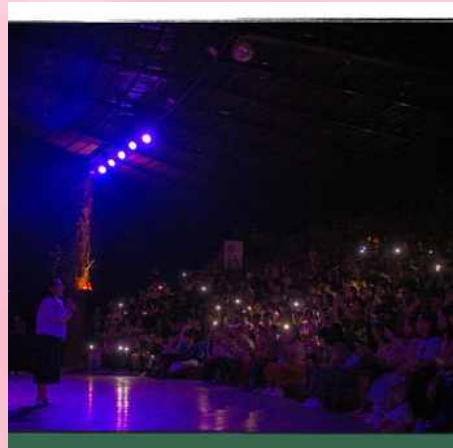

2023 - 2024

TRẠI XUÂN

2023 - 2024

HỘI TRẠI MỪNG SINH NHẬT KHI TÔI 18

2023 - 2024

HỘI TRẠI MỪNG SINH NHẬT KHI TÔI 18

NHỮNG LỜI YÊU THƯƠNG

Thư Tri Ân

Kính gửi Cha Mẹ và Thầy Cô yêu quý,

Bánh xe thời gian không ngừng quay, đưa chúng ta qua từng mùa hè với những kỷ niệm đẹp đẽ của tuổi học trò. Mỗi tiếng trống trường không chỉ báo hiệu một năm học mới mà còn mở ra biết bao ước mơ và hoài bão. Và giờ đây, khi mùa bế giảng lại về, chúng ta cùng nhau nhìn lại một chặng đường đã qua, những nỗ lực không ngừng và những thành quả đáng tự hào. Đối với các bạn học sinh lớp 12, mùa hè này còn mang một ý nghĩa đặc biệt hơn - đó là lúc phải nói lời chia tay với mái trường thân yêu, để bắt đầu hành trình mới đến những chân trời rộng mở. Hôm nay, con xin viết những dòng này, không chỉ để bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc, mà còn để kể về những ước mơ và hoài bão mà Cha Mẹ và Thầy Cô đã giúp con ước mơ.

Cha Mẹ thân yêu!

Trong từng hơi thở, từng bước đi của con, luôn có hình bóng của cha mẹ đồng hành cùng con. Cha mẹ không chỉ là người sinh thành, mà còn là người thầy, người bạn lớn lao nhất trong cuộc đời con. Dù cho cuộc sống có nhiều vất vả, nhưng cha mẹ đã dùng tình yêu thương của mình để dệt nên những giấc mơ cho con, để con có thể bay cao, bay xa. Con xin gửi lời biết ơn sâu sắc nhất đến hai người - những người đã không ngừng hy sinh và dành tình yêu thương vô bờ bến cho con suốt 18 năm qua. Nhờ có sự dạy dỗ, chăm sóc và hỗ trợ không mệt mỏi của cha mẹ, con đã có thể hoàn thành chặng đường học vấn này. Cha mẹ đã là ngọn hải đăng soi sáng, dẫn lối con trên con đường tri thức, giúp con vượt qua mọi khó khăn, thử thách trong học tập và cuộc sống. Những giá trị, bài học mà cha mẹ truyền đạt không chỉ giúp con thành công trong học vấn mà còn là kim chỉ nam cho con trên hành trình phía trước. Con hứa sẽ không phụ công ơn dưỡng dục của cha mẹ, sẽ học hành chăm chỉ và trở thành người có ích, con sẽ không ngừng cố gắng, không chỉ trong kỳ thi sắp tới mà còn trong mọi hành trình của cuộc đời. Con yêu cha mẹ nhiều lắm!

Thầy Cô kính mến!

Trong hành trình đến với tri thức, thầy cô chính là những người lái đò tận tụy, không chỉ chèo con qua dòng sông kiến thức mà còn giúp con học cách đối diện và vượt qua những sóng gió của cuộc đời. con biết ơn thầy cô vì đã không chỉ là những người thắp sáng lý trí mà còn là những người ấm áp tình người, luôn sẵn lòng đồng cảm và hỗ trợ con mỗi khi con gặp khó khăn.

Cô Loan, giáo viên dạy môn Ngữ văn, đồng thời là giáo viên chủ nhiệm, người đã mở ra cho con thế giới của những vần thơ, những câu chuyện, nơi con tìm thấy niềm vui và sự trưởng thành trong tâm hồn. Thầy Thành, giáo viên dạy môn Toán đã cho con thấy rằng mỗi bài toán là một thách thức để khám phá, và mỗi lời giải là một chiến thắng của lý trí. Cô Trang, giáo viên dạy môn Lý đã giúp con hiểu rằng Vật lý không chỉ là những công thức, mà còn là cánh cửa mở ra những hiểu biết sâu sắc về thế giới xung quanh. Cô Hào, giáo viên dạy môn Hóa đã dạy con cách nhìn thế giới qua lăng kính phản ứng hóa học, liên kết phân tử và tìm thấy vẻ đẹp của sự biến đổi. Cô Lành, giáo viên dạy môn Anh đã không chỉ dạy con ngôn ngữ mà còn mở ra cánh cửa giao lưu với văn hóa thế giới, giúp con tự tin hơn trong mỗi cuộc trò chuyện. Thầy Hải, giáo viên dạy môn Sinh đã cho con thấy rằng mỗi sinh vật đều mang trong mình bí mật kỳ diệu của sự sống và khoa học là chìa khóa để khám phá chúng. Cô Huyền, giáo viên dạy môn Công Nghệ đã giúp con nhận ra rằng công nghệ không chỉ là máy móc, mà còn là công cụ để sáng tạo và thay đổi thế giới. Thầy Trung, dạy Giáo Dục Quốc Phòng đã dạy con tinh thần trách nhiệm, lòng dũng cảm và sự sẵn sàng bảo vệ lý tưởng, bảo vệ quê hương. Cô Kim Anh, dạy Tin Học đã mở ra cho con thế giới số, nơi con có thể tìm thấy sự sáng tạo và giải quyết vấn đề trong từng dòng code. Cô Giao, giáo viên dạy môn Sử đã dạy con rằng Lịch sử không chỉ là quá khứ mà còn là bài học quý báu để con viết nên tương lai. Thầy Công, dạy Địa lý đã cho con cái nhìn toàn cảnh về thế giới, về sự đa dạng của địa lý và văn hóa, giúp con trân trọng hơn hành tinh này. Cô Cúc, dạy Giáo Dục Công Dân đã dạy con giá trị của sự công bằng, lòng nhân ái, tầm quan trọng của việc làm một công dân tốt. Cô An, dạy Thể Dục đã cho con thấy rằng sức khỏe là tài sản quý giá nhất và mỗi bài tập là bước đi vững chắc cho một tinh thần minh mẫn.

Lời tri ân này không chỉ là lời cảm ơn mà còn là lời hứa của con – hứa rằng con sẽ luôn nhớ về những bài học, sẽ luôn cố gắng không ngừng và sẽ luôn làm thầy cô tự hào về con. Con kính chúc quý thầy cô sức khỏe, hạnh phúc và thành công trong cuộc sống và mãi là ngọn hải đăng soi sáng cho thế hệ học trò chúng con.

Con biết rằng con đường phía trước sẽ không phải lúc nào cũng trải đầy hoa hồng, nhưng con tin tưởng vào bản thân mình, vào những giá trị mà Cha Mẹ và Thầy Cô đã gieo rắc trong tâm hồn con. Con hứa sẽ không ngừng nỗ lực, không chỉ để đạt được những mục tiêu nghề nghiệp mà còn để trở thành một con người tốt, một người con hiếu thảo và một học trò đáng tự hào của thầy cô.

Con luôn mơ ước trở thành một dược sĩ, không chỉ là nghề nghiệp mà còn là sứ mệnh của cuộc đời mình. Dược sĩ không chỉ đơn thuần là người pha chế thuốc, mà còn là người đồng hành cùng bệnh nhân trong hành trình chữa bệnh. Việc trở thành dược sĩ không chỉ là một nghề nghiệp, mà còn là cơ hội để thực hiện ước mơ chăm sóc sức khỏe cộng đồng. Con yêu thích việc nghiên cứu về các loại thuốc mới, hiểu biết sâu sắc về cách thức chúng tác động lên cơ thể con người và mang lại hi vọng cho những ai đang mệt mỏi vì bệnh tật. Trong hành trình theo đuổi ước mơ trở thành dược sĩ, con cảm nhận sâu sắc về sức mạnh của y học trong việc chữa lành và cải thiện cuộc sống. Con tin rằng việc trở thành một dược sĩ sẽ không chỉ là công việc, mà còn là một sứ mệnh. Con muốn giúp đỡ bệnh nhân, mang lại sự an ủi và hi vọng cho họ. Đó là niềm đam mê và mục tiêu của con trong hành trình học tập và sự nghiệp tương lai.

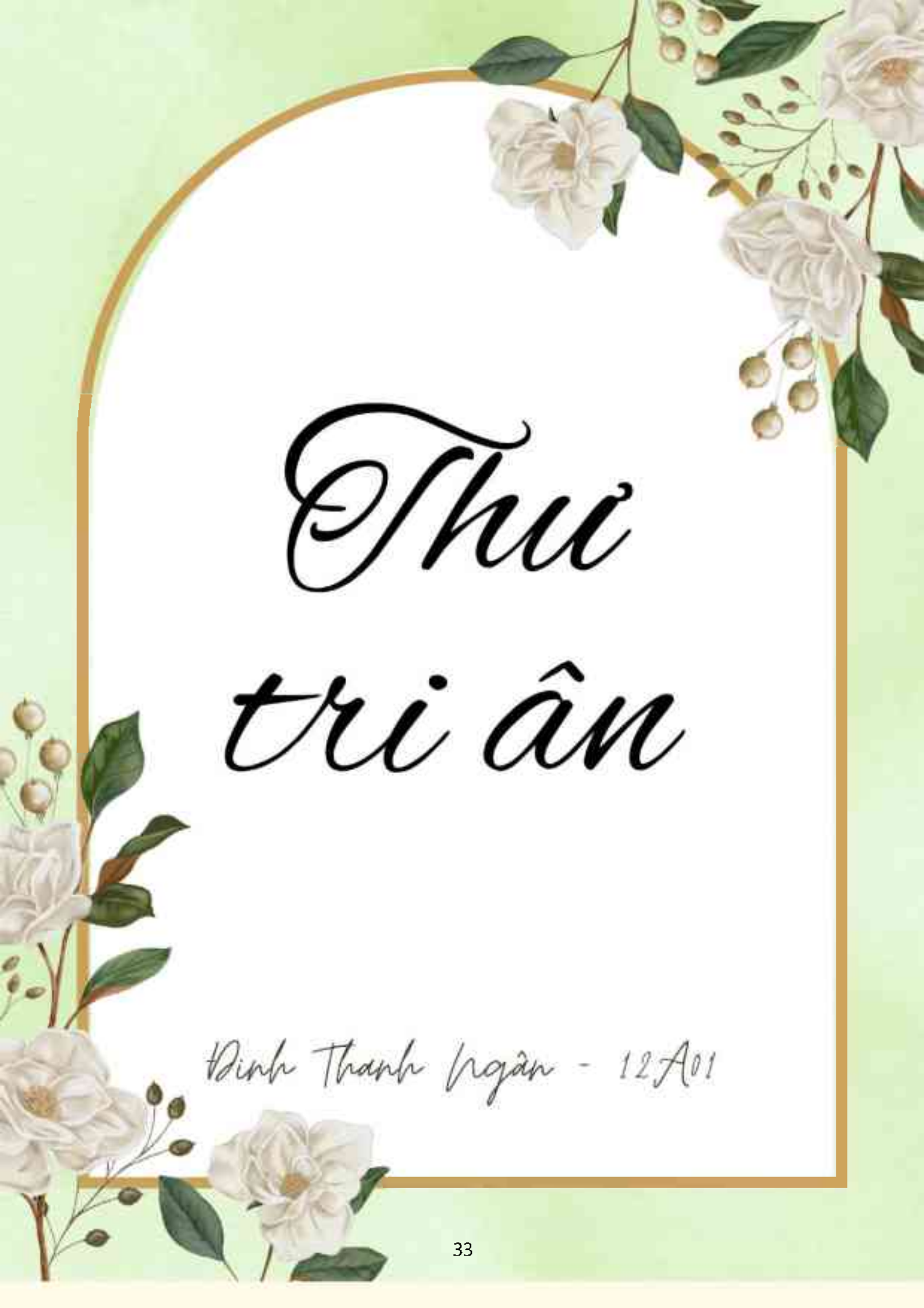

Cha mẹ và thầy cô ơi, tiếng giọt mồ hôi, tiếng đêm thức trắng và tiếng lời khuyên của cha mẹ, thầy cô đã tạo nên con người con hôm nay. Một lần nữa, con xin bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc nhất đến Cha Mẹ và Thầy Cô. Con sẽ luôn ghi nhớ và trân trọng mọi điều Cha Mẹ và Thầy Cô đã làm cho con, con sẽ cố gắng sống sao cho xứng đáng với tình yêu thương và sự hy sinh ấy. Con sẽ cố gắng hết sức mình trong kỳ thi sắp tới và trong mọi hành động của cuộc sống. Con yêu bố mẹ và thầy cô nhiều lắm!

Kí tên

Mai

ĐẶNG THỊ TUYẾT MAI

Thư tri ân

Đinh Thanh Ngân - 12A01

Kính gửi các thầy cô đã và đang dạy em trong suốt ba năm học ở trường THPT Trần Phú

Em tên là Đinh Thanh Ngân, là một thành viên của 12A1. Hôm nay em viết lá thư này với mong muốn cảm ơn các thầy cô đã đồng hành cùng em trong ba năm học vừa qua. Cảm ơn thầy cô đã luôn kiên nhẫn giảng dạy và uốn nắn giúp em ngày một hoàn thiện bản thân. Em biết trong lớp em không là gương mặt nổi trội trong những môn học, nhưng thầy cô vẫn luôn quan tâm và không bao giờ bỏ em lại phía sau. Trải qua ba năm ở Trần Phú em học được rất nhiều từ các thầy cô, không chỉ là kiến thức, kinh nghiệm mà còn là cách đối nhân xử thế, ăn nói chuẩn mực của một học trò... . Em xin cảm ơn cô Thà dạy Lý kiêm GVCN năm em học lớp 10 vì luôn tận tâm với lớp, với nghề, luôn dạy bảo và hỗ trợ em cùng gia đình trong đợt COVID-19 khó khăn năm đó. Em xin cảm ơn cô Tuyển dạy Lý

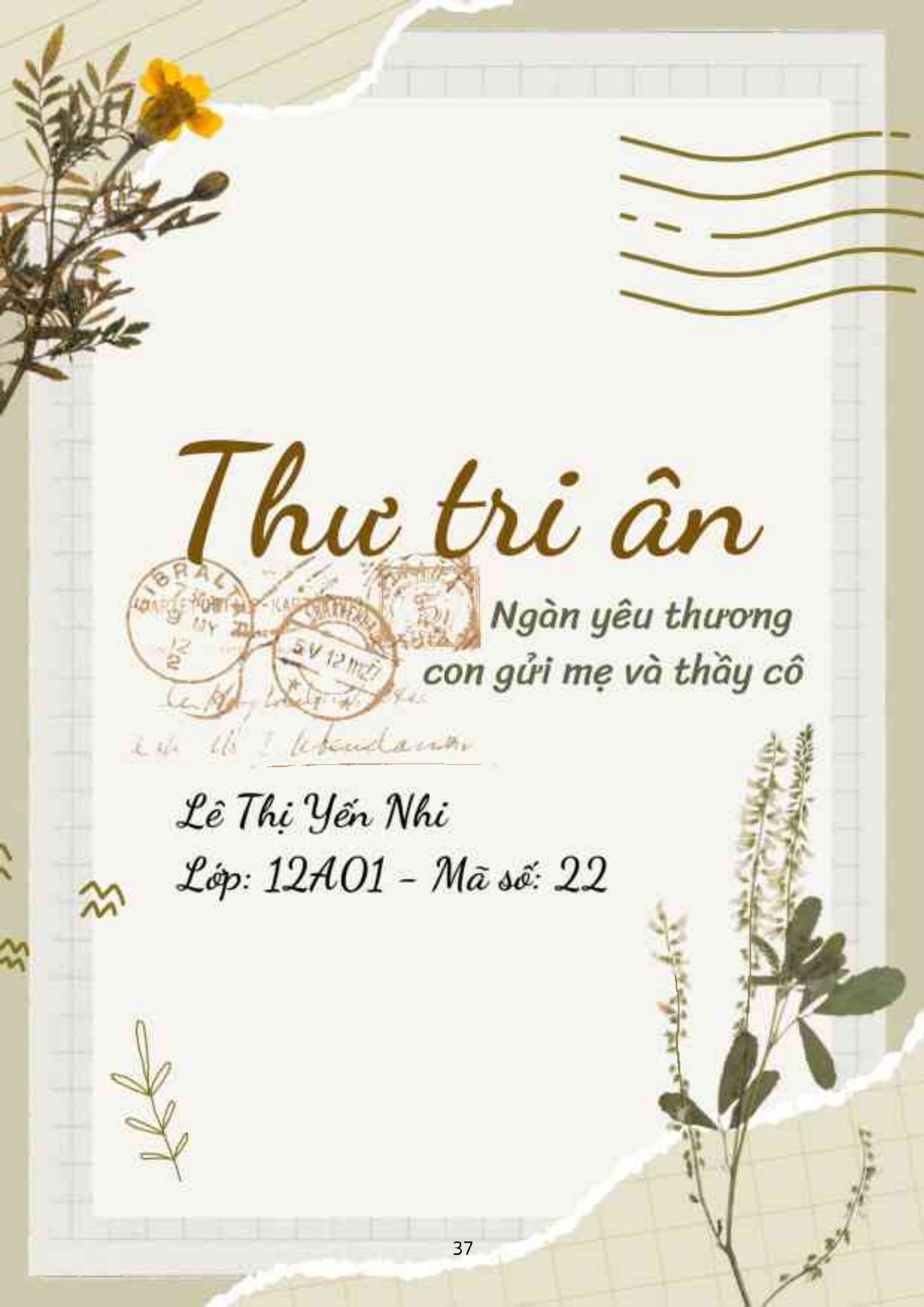
kiêm GVCN năm em 11 vì đã đồng hành cùng em trong giai đoạn em khó khăn nhất. Em xin cảm ơn cô Thẩm dạy Hóa vì sự hăng say, nhiệt tình và tận tâm của cô đã truyền động lực giúp em quyết tâm học Hóa tốt hơn. Em xin cảm ơn cô Duyên dạy Văn, cô Trang dạy Lý, thầy Minh dạy Sử, cô Phương dạy Sinh, thầy Sơn, cô Lành dạy Tiếng Anh, thầy Tường, cô Trúc, thầy Thành dạy Toán... và rất nhiều thầy cô vì đã đem đến những buổi học đầy chất lượng và năng lượng, giúp em cảm thấy mỗi ngày đến trường thực sự là một ngày vui. Và cuối cùng, em xin chân thành cảm ơn cô Loan dạy Văn và cũng là GVCN lớp 12A1 vì đã dạy dỗ, hỗ trợ, giúp đỡ em và gia đình trong năm học 12 vừa qua. Cảm ơn cô vì sự giúp đỡ của cô cùng các bạn để em có chuyến đi Đà Lạt năm cuối cấp thật ý nghĩa. Cảm ơn cô và nhà trường vì đã luôn quan tâm đến gia đình em, hỗ trợ em học bổng để em được đến trường. Cảm ơn cô vì tất cả những gì cô đã làm cho em và cho lớp.

Lời cuối cùng, em xin kính chúc quý thầy cô mạnh khỏe, hạnh phúc và thành công trong sự nghiệp "trồng người". Sau khi rời khỏi ghế nhà trường, em sẽ luôn chăm luyện tài đức để ngày một hoàn thiện bản thân, trở thành một Kiểm toán viên như mong ước và trở thành công dân tốt, một người đáng để cha mẹ, anh chị, thầy cô tự hào.

Ký tên
Ngân
Đinh Thanh Ngân

Thư tri ân

Ngàn yêu thương
con gửi mẹ và thầy cô

Lê Thị Yến Nhi

Lớp: 12A01 - Mã số: 22

Mẹ thương yêu của con,

Khi những dòng này được gửi đến mẹ, chắc là con đang ở một góc sáng sửa nào đó nơi sân trường, giữa không khí thiêng liêng của buổi Tri ân. Con thật muốn biết cảm xúc trong mẹ lúc này là gì. Mẹ có tự hào, hay vẫn còn điều con làm mẹ tiếc nuối? Và, con cũng muốn biết, hình ảnh hiện hữu trong tâm trí mẹ lúc này là gì. Là con thuở còn đỏ hỏn nằm gọn trong lòng mẹ? Con năm lên sáu, ngồi sau chiếc xe đạp cũ mẹ mượn để đưa con đến trường? Là con của tuổi mười lăm ương bướng, cứng đầu cãi lời mẹ? Hay trong tâm trí mẹ, trong ánh mắt mẹ, trong trái tim mẹ ngay lúc này đây là hình ảnh con của thực tại: đã cao lớn hơn, tóc cũng dài hơn và trông càng ra dáng thiếu nữ hơn trong tà áo dài học sinh ngày nào mẹ cùng con đi may lấy.

Bao nhiêu năm rồi, con vẫn là con thương yêu của mẹ. Con thương mẹ và mẹ thương con. Điều khác duy nhất có chăng chính là con bây giờ đã lớn, đã không còn là con của tháng ngày thơ ấu. Thời khắc đứng ở cuối đoạn đường mang tên “Đời học sinh” và chuẩn bị rẽ bước sang một đoạn đường mới với đầy chông vênh, thử thách, con bỗng có thật nhiều lời muốn nói với mẹ, nhưng không biết làm sao nói cho kỳ hết.

Mẹ có thấy nhanh không, khi con mới ngày nào còn khát sữa nay đã sắp sửa trở thành cô sinh viên đại học? Mười tám năm, với con nó chỉ tựa một cái chớp mắt hay một cái ngẩng đầu. Nhưng con luôn biết, với mẹ thì khác. Mười tám năm làm mẹ là mẹ đang lấy cả một quãng dài tươi đẹp trong đời người để đổi lại là con của tuổi mười tám khỏe mạnh, bình an và khôn lớn. Khi con còn nằm trong bụng mẹ đã nghe thấy tiếng máy may của mẹ hàng ngày. Rồi khi con lọt lòng, con no bụng bằng sữa mẹ và cũng lại vào giấc êm bằng tiếng máy may. Khi con bắt đầu có trí nhớ, con đã biết mẹ của con thật là đặc biệt. Mẹ không giống với những người mẹ khác: không đút con ăn, không dạy con học bài. Nhưng mẹ lại có thể ngồi cả ngày bên chiếc máy may. Mẹ may từ sáng sớm cho đến đêm muộn. Khi cả xóm nhỏ đã yên giấc, vẫn còn đó có tiếng mẹ may. Tiếng máy may đồng hành cùng con suốt những tháng năm lớn khôn như thế. Đến giờ đây, con đã trưởng thành và luôn tự nhắc nhở, khắc ghi: Mẹ vì con mà vất vả biết nhường nào.

Mẹ có còn nhớ không, ngày con trúng tuyển vào trường THPT Trần Phú. Mẹ đã vui và con cũng đã thật vui. Nhưng cấp ba khác nhiều với cấp hai, mẹ ạ. Con đã phải phấn đấu bằng 200% sức lực của mình để từ những điểm 4, điểm 5, con tiến lên những điểm 7, điểm 8, và sau này là chạm đến những hạng nhất, hạng nhì mà con hằng mơ ước. Những đêm con thức học bài, mẹ cũng vì con mà chập chờn giấc ngủ. Những lần kiểm tra con than thở "Khó quá mẹ ơi!", con đoán là mẹ còn nóng lòng hơn cả bản thân con. Con của hai năm về trước, lạc lõng, vô định, không biết thích gì và sau này sẽ làm gì. Khi đấy, con chỉ biết cố gắng học và học, vì còn có mẹ vẫn luôn mong con học hành tài giỏi, sớm ngày rạng danh. Mẹ là động lực để con nỗ lực thật nhiều. Và cho đến hôm nay, có được những thành tích dù lớn dù nhỏ, con cũng chưa từng quên: Mẹ chính là chỗ dựa cho con vững tin bước về phía trước.

Mẹ có biết không, trưởng thành kỳ thực là một hành trình rục rỡ, nhưng cũng thật mệt mỏi. Trưởng thành là con phải tự biết lo lắng cho tương lai và tự chịu trách nhiệm cho những việc làm của mình hiện tại. Vậy nên, con từng ước con mãi mãi không phải trưởng thành. Nhưng ai mà không phải trưởng thành, ha mẹ. Trưởng thành là điều tất yếu. Và hơn hết, con chọn trưởng thành, vì con biết mẹ vẫn luôn mong được thấy con có thể mạnh mẽ bước đi trên chính đôi chân của con. Con sẽ đến những vùng đất mới, gặp thêm nhiều bạn mới và học hỏi thêm nhiều điều mới lạ. Giờ đây, con đã không còn cầu mong cho tuổi trưởng thành dừng đến, mà con đang tận hưởng niềm hân hoan của năm tháng trưởng thành. Bước sang tuổi 18, con đã có thể san sẻ với mẹ những niềm vui nỗi buồn mà trước kia con không làm được. Con đã có thể gửi mẹ những khoản tiền con chân chính kiếm được từ bàn tay lao động của con. Và con cũng đã có thể nói lên tiếng nói của chính con để bảo vệ mẹ. Dẫu biết hành trình trưởng thành phía trước còn nhiều gian truân, nhưng con không hề sợ hãi. Bởi con tin: Ở phía sau, mẹ vẫn luôn yêu thương, chở che và ủng hộ con vô điều kiện.

Trong giây phút thiêng liêng của buổi Lễ Tri ân này, con muốn gửi lời cảm ơn thương yêu nhất đến mẹ. Cảm ơn mẹ vì tất cả những gì tốt đẹp nhất mẹ dành cho con. Con không biết phải làm gì hơn thay cho lời cảm ơn. Chỉ mong mẹ hãy tin thật nhiều vào con, vào tương lai đang đợi con phía trước. Con sẽ mang theo tình yêu của mẹ mà mạnh mẽ dấn thân vào cuộc đời. Chắc chắn sẽ có lúc con vấp ngã. Nhưng xin mẹ đừng quá lo lắng và hãy thật vững tin, rằng con rồi sẽ lại kiên cường đứng lên, tiếp tục bước đến bên những chân trời hạnh phúc...

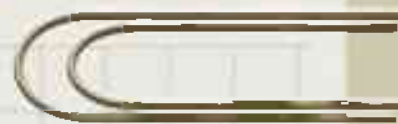

Thầy cô kính mến của con,

Con còn nhớ rất rõ cảm xúc vui sướng vào cái ngày nhận kết quả trúng tuyển vào trường THPT Trần Phú, cũng nhớ rất rõ những bờ ngõ đầu tiên trong ngày nhận lớp, gặp thầy, gặp cô, gặp bạn. Mọi thứ cứ như mới vừa diễn ra ngày hôm qua. Vậy mà chớp mắt, ba năm cấp ba đã sắp sửa khép lại. Lứa học trò 2006 chúng con có lẽ là đặc biệt nhất, thầy cô nhỉ. Khi mà tụi con phải nhập học "online" vì đại dịch COVID - 19 và chỉ có thể nhìn thấy thầy cô, bạn bè qua màn hình điện thoại, máy tính. Những buổi đầu học tập trực tuyến, con phải chật vật biết bao giữa những công cụ, phần mềm, những phương pháp học tập mà lần đầu con được tiếp xúc. Nhưng thật may mắn, thầy cô dù có lẽ cũng bờ ngõ như chúng con, mà vẫn hết lòng quan tâm, hướng dẫn con phải làm thế nào để thích nghi với điều kiện học tập mới. Đầu thầy cô và học trò cách nhau bởi lớp màn hình nhưng bất cứ lúc nào, con cũng cảm nhận được sự nhiệt huyết của thầy cô qua từng bài dạy. Đó là một trong những điều ấm áp nhất với con trong những buổi đại dịch dữ dội hoành hành.

Rồi đại dịch cũng qua đi, chúng con quay trở lại trường học. Thầy cô, vẫn giọng nói dịu dàng, ánh mắt say mê, nhiệt huyết, hết như thầy cô của con trong những tiết học online. Và thế là con cùng thầy cô gắn bó thân thiết. Mỗi ngày đến trường, con lại được học từ thầy cô những kiến thức mới vô cùng giá trị. "Họ là thầy, là cô nhưng cũng đồng thời là cha, là mẹ". Bên cạnh những bài giảng chuyên môn, thầy cô còn dạy chúng con những bài học làm người ý nghĩa - hành trang quý giá mà chúng con sẽ mang theo suốt cả một đời. Qua lời răn dạy của thầy cô, chúng con biết yêu gia đình, trường lớp, yêu quê hương, đất nước; biết sống có ích, cống hiến cho xã hội; và biết kiên cường, mạnh mẽ trước khó khăn, vững tin tiến về phía trước sau mọi vấp ngã. Có lẽ rất lâu về sau, con vẫn còn nhớ bóng lưng thân thương mỗi khi thầy cô viết bảng, nhớ những đôi bàn tay trắng bụi phấn mà vẫn sạch trong, nhớ ánh mắt âu yếm của thầy cô mỗi khi động viên con cố gắng, nhớ cả những lần thầy cô răn dạy nghiêm khắc mà đầy yêu thương. Và khi đó con sẽ lại ước sao cho thời gian quay trở về những tháng năm ngồi trên ghế nhà trường, chăm chú lắng nghe từng lời thầy cô dạy dỗ rồi đem hết tất cả khắc tạc vào nơi sâu nhất trong đáy lòng...

Nhưng làm sao con có thể quay ngược thời gian? Càng thương yêu thầy cô, chúng con lại càng tự trách bản thân vì những lần làm thầy cô sầu muộn. Chúng con của những tháng năm ấy còn chưa đủ chín chắn để hiểu hết nỗi lòng thầy cô. Tuổi 16,18 ham chơi, lười học. Những lần con mãi đọc truyện không làm bài tập về nhà. Những buổi con ngủ gục vì thức khuya chơi điện tử. Những tiết con vào lớp muộn để la cà dưới căn tin. Những lúc ấy, thầy cô hoặc là la rầy, hoặc cũng có khi là chỉ khuyên nhủ chúng con mà trong ánh mắt ngập tràn nỗi thất vọng. Nhưng chưa bao giờ thầy cô bỏ rơi chúng con. Hết la mắng, khuyên răn rồi thầy cô lại động viên con ráng lòng học tập. Sự bao dung và yêu thương của thầy cô đã dạy nên con trở nên trưởng thành như ngày hôm nay.

Vậy nên, con muốn gửi đến thầy cô lời yêu thương và cảm ơn chân thành nhất nhân buổi Tri ân long trọng và ý nghĩa này. Cảm ơn thầy cô vì đã đồng hành cùng chúng con suốt những năm tháng cấp ba tươi đẹp. Được là học trò của thầy cô chính là niềm hạnh phúc, may mắn của chúng con. Giờ đây, con chẳng thể dùng ngôn từ thông thường để bày tỏ hết những biết ơn và trân quý với thầy cô. Chỉ biết chúc cô thầy cô kính mến của con luôn mạnh khỏe, luôn tràn đầy sức sống, năng lượng và niềm tin để giữ cho cháy mãi ngọn lửa nhiệt huyết với nghề, để tiếp tục dìu dắt các em của chúng con - những thế hệ tiếp bước chúng con đến với bến bờ tri thức.

Mai này con sẽ rời xa vòng tay của mẹ, thầy cô và những người thân yêu để bước đi trên con đường của chính con. Con đường ấy là hoa thơm trái ngọt hay chỉ toàn sỏi đá làm đau chân con, thực lòng con cũng không biết nữa. Nhưng con vẫn sẽ thử bước đi thật mạnh mẽ. Và con sẽ bỏ vào balo hành trình của con những kiến thức quý giá con học được qua từng buổi đến trường, bỏ cả vào đấy tình yêu, niềm tự hào của thầy cô, cha mẹ yêu mến để bước đi không sợ hãi. Con cũng có cho mình những kế hoạch trong tương lai. Dầu con không biết, liệu con có thể trở thành người thành công nhất hay không. Nhưng hãy tin con, con sẽ trở thành người hạnh phúc nhất. Mà có lẽ, con đã hạnh phúc từ giây phút được sinh ra là con của mẹ, là học trò của thầy cô rồi. Ngàn lời thương gửi đến mẹ và thầy cô - những người tuyệt nhất đời con.

Thư TRI ÂN

TRƯƠNG NGỌC QUỲNH NHƯ' - 12A02

Gửi cha mẹ kính yêu!

Lần đầu tiên trong 18 năm cuộc đời của con, con viết lá thư đầu tiên gửi đến cha mẹ bằng tất cả những tình cảm mà từ thuở bé đến giờ con chưa một lần đủ can đảm để bày tỏ.

“Công cha, nghĩa mẹ, ơn thầy
Ngày sau khôn lớn ơn dày biển sâu”

Con trưởng thành được như ngày hôm nay không chỉ nhờ vào công lao cô thầy mà còn là phần công lao to lớn của cha mẹ. Con xin gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến cha mẹ - người đã dành tặng cho con cuộc sống, nuôi nấng con trưởng thành từng ngày. Dù cho là một hay mười tám tuổi thì cha mẹ vẫn luôn quan tâm con từng chút, dành cho con những tình yêu thương ấm áp nhất. Dù chưa một lần nói ra, nhưng con biết để có được con của ngày hôm nay, cha mẹ đã vất vả, lo lắng đêm ngày, luôn âm thầm hy sinh để nuôi nấng con nên người. Công ơn sinh thành và dưỡng dục ấy con không sao kể hết được. Dù cuộc đời có giông bão thế nào, con vẫn biết sau lưng con là nơi bình yên nhất. Nơi ấy là gia đình, là bóng cha, dáng mẹ, là núi Thái Sơn sừng sững, là nước trong nguồn mãi mãi không vơi.

Cảm ơn cha mẹ vì đã luôn ở bên đồng hành và ủng hộ con trên từng chặng đường đời. Con chúc cha mẹ sẽ luôn giữ gìn sức khỏe thật tốt, luôn bình an, hạnh phúc và phần nào sẽ để con san sẻ gánh nặng trên vai cha mẹ. Cảm ơn cha mẹ vì đã luôn yêu thương, nuôi nấng con bằng tất cả sự bao dung và nhẫn nại... Con cảm ơn cha mẹ rất nhiều.

Kính gửi bố mẹ!

Hôm nay, con ngồi viết những dòng chữ này để bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với bố mẹ, những người đã luôn yêu thương, quan tâm và dành trọn vẹn tâm huyết cho con. Bố mẹ đã luôn sát cánh bên con, giúp con vượt qua mọi khó khăn và chấp cánh cho những ước mơ của con trở thành hiện thực.

Nhờ có bố mẹ, con không chỉ được cung cấp đầy đủ sách vở, bút viết, quần áo mới mà còn được sống trong một môi trường học tập đầy đủ và hiện đại. Con rất tự hào khi biết rằng bố mẹ đã đóng góp cho trường, giúp xây dựng thêm nhiều cơ sở vật chất, trang thiết bị học tập hiện đại. Những điều này đã tạo điều kiện cho con và các bạn trong trường được học tập, vui chơi và phát triển toàn diện. Con còn nhớ những lần trường tổ chức các hoạt động ngoại khóa, dã ngoại hay các cuộc thi tài năng, tất cả đều có sự đóng góp không nhỏ của bố mẹ. Những hoạt động này không chỉ giúp con mở mang kiến thức mà còn rèn luyện được nhiều kỹ năng quan trọng. Nhờ những đóng góp đó, con đã có thêm nhiều trải nghiệm quý giá và những kỷ niệm đẹp thời học sinh.

Bố mẹ không chỉ chăm lo cho con về mặt vật chất mà còn luôn dạy dỗ con những bài học quý báu về đạo đức, nhân cách. Bố mẹ đã giúp con hiểu được giá trị của sự chăm chỉ, lòng biết ơn và tình yêu thương. Con biết rằng, mỗi sự hy sinh và đóng góp của bố mẹ đều xuất phát từ tình yêu thương vô bờ bến dành cho con và mong muốn con có một tương lai tươi sáng.

Con cảm thấy vô cùng may mắn và hạnh phúc khi có bố mẹ luôn ở bên, là điểm tựa vững chắc và là nguồn động viên lớn nhất của con. Con hứa sẽ luôn cố gắng học tập chăm chỉ, rèn luyện bản thân và trở thành một người con ngoan, học trò giỏi, để không phụ lòng mong đợi của bố mẹ. Con sẽ trân trọng những gì bố mẹ đã làm cho con và cố gắng hết mình để xứng đáng với tình yêu thương ấy.

Con yêu bố mẹ rất nhiều! Con sẽ luôn nhớ và biết ơn những điều tốt đẹp mà bố mẹ đã dành cho con. Cảm ơn bố mẹ vì tất cả!

Trân trọng,

Nguyễn Hữu Minh Khang - A4

Thư Tri Ân

Bố mẹ và thầy cô yêu quý!

Con tên là Ứng Lệ Nghi, lớp 12A04

Con xin gửi lời tri ân chân thành đến bố mẹ và thầy cô. Những năm tháng học tập đã là một chặng đường dài, và con biết ơn vô cùng vì bố mẹ và thầy cô đã đồng hành cùng con trong suốt những năm tháng ấy.

Bố mẹ thân yêu, từ những bài học đầu đời đến những lời khuyên quý báu, bố mẹ đã nuôi dạy con nên người. Những lời khuyên và dạy bảo của bố mẹ về cách đối nhân xử thế sẽ là hành trang vững chắc theo con suốt đời. Con biết ơn vì tình thương, sự hy sinh và lòng kiên nhẫn của bố mẹ. Bố mẹ là nguồn động viên vững chắc, giúp con vượt qua khó khăn và phấn đấu hết mình.

Thầy cô ơi, những kiến thức và kỹ năng mà thầy cô truyền đạt không chỉ là sách vở, mà còn là những giá trị sống. Thầy cô đã dạy con biết đến tình bạn, trách nhiệm, và lòng nhân ái. Con biết ơn vì sự tận tâm và lòng nhiệt huyết của thầy cô. Chặng đường 3 năm học tập dưới mái trường Trần Phú đang dần đi đến hồi kết, rồi mai đây, khi bước chân vào chặng đường mới, con sẽ phải tiếp cận với nhiều thứ mới, những thầy cô giáo mới, nhưng hình bóng toàn thể thầy cô Trần Phú sẽ luôn mãi trong tim con, và đó sẽ là nguồn động lực giúp em tự tin bước tiếp trên con đường của mình.

Con hứa sẽ nỗ lực và cố gắng hết sức trên bước đường học vấn sau này, không ngừng phấn đấu, trân trọng những điều đã và được học từ bố mẹ và thầy cô. Chúc bố mẹ và thầy cô luôn mạnh khỏe và gặt hái được nhiều thành công trong cuộc sống. Chặng đường phía trước còn dài, con mong bố mẹ luôn giữ vững niềm tin và là nguồn động lực để con cố gắng hết mình. Chúc thầy cô sẽ luôn bình an, hạnh phúc và luôn thành công trong sự nghiệp trồng người của mình!

Niên khoá 2021-2024

Ứng Lệ Nghi

Kính gửi Ba, Mẹ yêu quý của con!

Thăm thoát thì chuyến tàu mang số hiệu 12A4 ở ga tàu Trần Phú cũng dần đi đến điểm đích. Quảng thời gian đủ một con giáp ấy đã phủ lên lớp áo học sinh của con 3 chiếc logo, 12 chiếc phù hiệu, 1 chiếc khăn quàng đỏ tươi như bông hoa hồng con dành tặng mẹ, và 1 chiếc cà vạt xanh thắm màu biển Hội An – nơi con chôn rau cắt rốn. Ấy vậy nhưng kỉ diệu thay, trong suốt thời gian đó, màu áo của con chẳng màng phai, tuổi trẻ của con lại ngày một nồng thắm. Những điều nhỏ nhoi này cũng đủ chứng minh rằng, phía sau những chiếc áo học sinh năng động khỏe khoắn húa, thời gian đã lấy đi chính màu tóc đen tuyền trên đỉnh đầu của những đáng sinh thành. Theo đó là những công lao dưỡng dục khôn xiết mà người cha, người mẹ đã hi sinh trên đôi vai gầy để làm điểm tựa cho một tương lai tươi sáng, nơi con có thể sải bước trong hạnh phúc. Hay nói cách khác nếu không có Ba, Mẹ đồng hành cùng con trong một đời học sinh lưu dấu bao kỉ niệm tuổi xanh này, thì con chẳng thể có được niềm hạnh phúc cho riêng con, mà cũng là niềm hạnh phúc chung cho Ba, cho Mẹ. Vì Mẹ cũng từng nói với con: "Chỉ cần thấy con vui", thì cả Ba và Mẹ đều vui!

Niềm vui của Ba, Mẹ tuy đơn sơ nhưng tinh yếu của Ba, Mẹ dành cho con là vô bờ, vô bến. Tuy vậy mà lắm lúc, con làm Ba, Mẹ buồn lòng vì những sai lầm này, trỗi mà ngỡ như chẳng nơi nào có thể dung thứ. Chỉ có Ba, Mẹ là những người sẵn sàng giúp con đổi mặt những sai lầm ấy trước một thế giới rộng lớn ngoài kia, còn nhiều hiểm trở không thể quan sát bằng con mắt của đáy giếng. Những thái độ, cư xử non nớt của con có thể khiến một người phấn uất đến mức tuyệt vọng, nhưng Ba, Mẹ vẫn luôn bình tĩnh ngồi lại bên những lỗi lầm của con, xoa dịu và rửa bỏ chúng, với một hi vọng rằng: con của Ba, Mẹ sẽ thành một con người mới, một phiên bản hoàn thiện hơn. Chỉ cần nghĩ về những điều này, con đều muốn nói lời CẢM ƠN và XIN LỖI thật chân thành đến Ba, đến Mẹ. Cảm ơn vì Ba, Mẹ đã sinh thành, nuôi nấng và luôn ở bên con như một người bạn đồng hành. Và xin lỗi Ba, Mẹ vì những thương tích trong tâm hồn mà con đã gián tiếp ghi dấu qua những hành động phũ phàng, ương ngạnh ở độ tuổi còn nhiều nồng nức.

Tiếng tích tắc không ngừng của đồng hồ càng điểm tô cho một tương lai dần lướt qua mảnh đời học sinh nhỏ bé, trang giấy hân sâu những nét chữ bập bẹ của con đã dần bước sang một mặt trắng mới. Và con biết, Ba, Mẹ vẫn sẽ luôn đồng hành cùng con cho dù có bão giông hay thiên tai kéo đến. Con cảm thấy rất hạnh phúc vì điều đó, Ba, Mẹ ơi.

13/05/2024

Nguyễn Quốc ⁴⁶Điền, con của ba mẹ

Gửi ba mẹ,

Đây là lần thứ hai con viết thư cho hai người vào cuối năm học. Mỗi lần viết thư là mỗi một cảm xúc khác nhau. Nếu như năm ngoái con viết trong tâm trạng âm u thì năm nay lại khởi sắc hơn trước. Có lẽ do năm nay con đã không vụt mất danh hiệu học sinh giỏi một cách đáng tiếc như năm ngoái chẳng?

Nhưng con nghĩ đó chỉ là một phần thôi, phần còn lại chắc là vì những ngày trôi qua của năm lớp 12 này rất vui. Năm con lớp 1 chưa bao giờ mừng tượng mình năm 12 có thể trải qua những ngày tháng đẹp đẽ của thanh xuân một cách trọn vẹn như hiện tại. Chúng con đã có cùng nhau một chuyến đi Vũng Tàu, cùng nhau trải qua Trại Xuân. Ở Trại Xuân ấy, từ khâu chuẩn bị đến tổ chức, cả lớp đều tự tay phụ nhau, vui đùa có, gắn kết có, thậm chí còn có cả xung đột cơ. Nhưng sau tất cả, chúng con lại vẫn vui vẻ với nhau.

Từ sau ngày Trại ấy, con lại càng muốn tham gia thật nhiều với lớp nữa. Đôi lúc, con ước mình vẫn mãi ở năm 12, chỉ cần đi học và tham gia những hoạt động ấy thật nhiều. Thế là con lại tiếp tục đi trại Trường Thành ở Đà Lạt, cũng là chuyến đi cuối cùng với lớp. Chưa bao giờ con có một chuyến đi với trường nào vui như chuyến đi ấy, máy con ngập tràn ảnh của trại. Từng khoảnh khắc ở bên lớp khiến con nhận ra thời gian luôn là hữu hạn và nào con người sẽ chẳng thể nhớ hết nên họ mới hay chụp hình, để khi mở ra sẽ thấy mình ở năm ấy như thế nào. Con trở nên trân trọng hơn những ngày bên gia đình, bạn bè, những ngày vô âu vô lo ở trường.

Mấy ngày gần đây, nhìn các em tập nhảy con lại nhớ về tháng một, cái tháng mệt mỏi nhất trong nguyên năm học. Vừa phải tập nhảy vừa phải làm gian hàng đồ ăn mà còn phải học, chưa bao giờ con thấy hai mươi bốn tiếng một ngày là đủ cả. Nhưng nếu cho quay lại thì chắc con vẫn sẽ quay lại thôi hihi.

Con cũng cảm ơn ba mẹ vì đã luôn ủng hộ mọi quyết định của con, thức khuya dậy sớm để đưa đón con và nấu ăn cho con ăn mỗi ngày. Cảm ơn ba mẹ vì suốt chặng đường này vẫn luôn chạy theo con, chăm sóc con đầy đủ cho còn hai đứa nhỏ nữa. Con luôn cảm thấy mình là một đứa trẻ may mắn vì luôn có ba mẹ ở bên, được học một ngôi trường tốt, gặp những người bạn sẵn sàng giúp đỡ, gặp cả những thầy cô tốt bụng, quan tâm học sinh. Con cảm thấy thật tốt khi lúc ấy đã không đi du học cấp 3, nếu đi rồi thì chắc con chỉ có thể ngắm nhìn mọi người tham gia những ngày hội mà con của cấp 2 chưa bao giờ được làm. Có lẽ nếu cấp 2 của con trọn vẹn hơn, không có dịch Covid thì con đã không hối tiếc hơn và sẽ kiên định hơn trong việc du học cấp 3. Nhưng chắc đây cũng là cái duyên để dẫn con tới nơi con cần tới hiện tại. Con không biết tương lai con ra sao, nhưng ít nhất con có kỷ niệm cấp 3 tươi đẹp, thứ mà nhiều người ao ước có nhưng chẳng được.

Hành trình này đã không thể rực rỡ đến thế nếu không có ba mẹ đứng sau hỗ trợ. Những ký ức về những ngày tháng này có lẽ con sẽ không bao giờ quên trong suốt cuộc đời này. Mong ba mẹ sẽ luôn có sức khỏe để còn đồng hành với chúng con thật lâu.

Cảm ơn và yêu ba mẹ rất nhiều

Thì

Lai Phạm Như Phúc-25-12a5

Mẫu chuyện ngắn

*- Lời quan tâm, mắng nhiếc, lo lắng
luôn là một phần kí ức của tuổi thơ
chúng con-*

Bố và chị

Bố trong gia đình luôn được xem là trụ cột vững chắc, dù ông đôi khi hơi cục súc, nhưng vẫn đó khiến hài hước luôn làm gia đình vui vẻ trong mỗi buổi cơm. Còn chị là người mẫu mực, lại có tí bướng bỉnh. Bố và chị luôn khắc khẩu vì ý kiến bất đồng. Dù vậy nhưng sự quan tâm của cả hai dành cho nhau là không thể chối bỏ. Lớp 12, tình hình học tập của chị trong năm không tốt, bố luôn trông có vẻ buồn rầu. Nhưng khi kì thi đến, chị đã xuất sắc tốt nghiệp loại “Giỏi”, đậu vào đại học mong muốn. Điều đó đã trở thành đề tài để bố trò chuyện với khách hàng, hàng xóm vì ông tự hào về đứa con gái của mình. Sự quan tâm ấy còn thể hiện rõ ràng hơn khi một sự việc xảy ra.

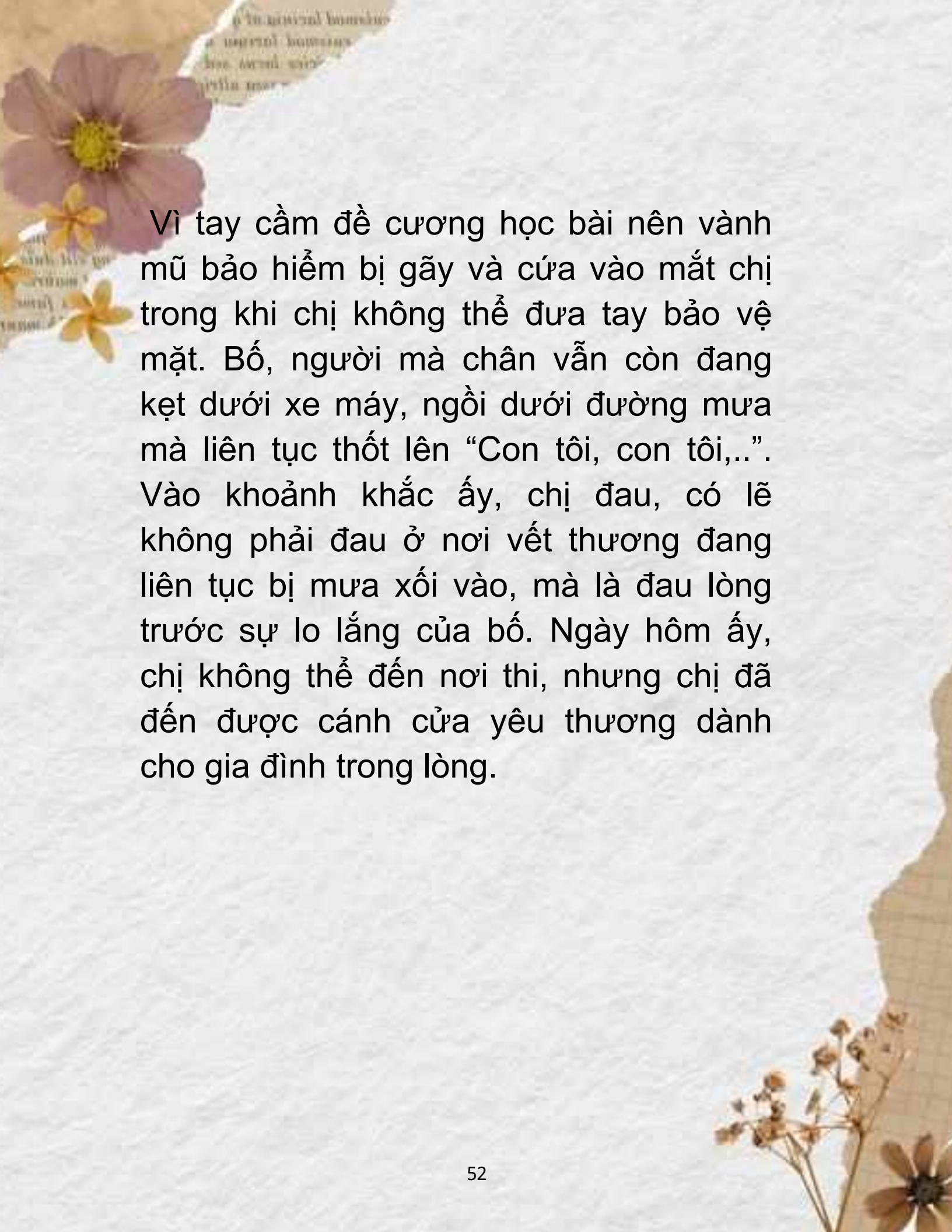
Vào một ngày mưa tầm tã đầu tháng 5, chị bước vào ngày thi đầu tiên, bài học là quá nhiều để chị học thuộc, nên dù sắp đến giờ thi, chị vẫn chăm chăm nhìn vào đề cương, ngày cả khi đang trên xe máy.

Bố khi ấy luôn nhắc nhở bằng giọng điệu gắt gỏng :”Học gì giờ này nữa, cất vào đi, đang đi trên xe đó.” Chị biện hộ:”Con học chưa xong, sao mà thi.”. Cứ thế chị chú tâm vào học hành mà không nhận ra rằng nguy hiểm sắp đến.

Khi đi trên đoạn cầu vượt, mưa bất chợt đổ xuống, đường trở nên trơn trượt.

Bỗng một người đàn bà đi xe gần kề sắp té xuống, như muốn tìm vật để bám víu, bà quơ tay lung tung rồi bám vào thứ gì đó. Đó là áo của chị, cứ thế dưới trời mưa, chị bị kéo ngã xuống đường, chiếc xe bố đang chạy cũng ngã theo.

Vì tay cầm đề cương học bài nên vành mũ bảo hiểm bị gãy và cứa vào mắt chị trong khi chị không thể đưa tay bảo vệ mặt. Bố, người mà chân vẫn còn đang kẹt dưới xe máy, ngồi dưới đường mưa mà liên tục thốt lên “Con tôi, con tôi,..”. Vào khoảnh khắc ấy, chị đau, có lẽ không phải đau ở nơi vết thương đang liên tục bị mưa xối vào, mà là đau lòng trước sự lo lắng của bố. Ngày hôm ấy, chị không thể đến nơi thi, nhưng chị đã đến được cánh cửa yêu thương dành cho gia đình trong lòng.

Mẹ và con

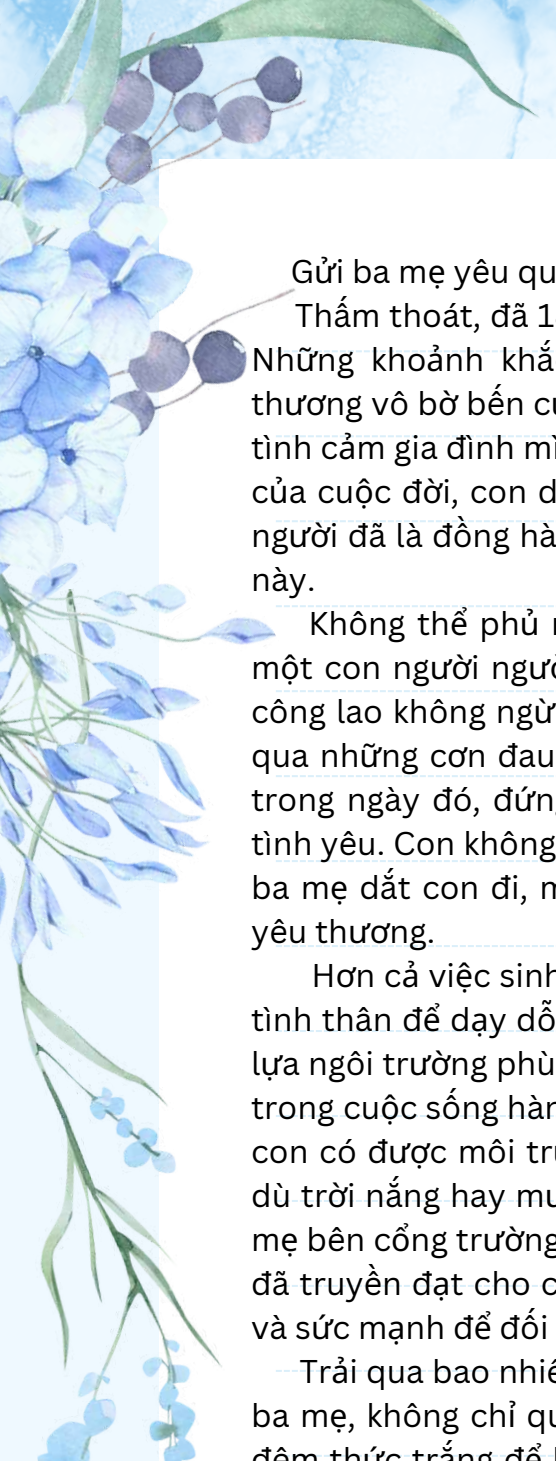
Mẹ là người luôn lo lắng cho mọi công việc trong nhà, luôn chỉnh đốn kịp thời thói hư tật xấu của con. Mẹ luôn nhắc nhở con trong học tập, đời sống, mọi thứ. Vào lúc con sắp đi Đà Lạt với trường, mẹ bên cạnh chuẩn bị, dặn dò vì đây là lần đầu tiên con đi du lịch một mình. Dù có những lúc lớn tiếng, nhưng đó là vì lo lắng cho con.

Con biết, mẹ là người duy nhất trong gia đình chưa từng được bước chân đến Đà Lạt, vậy nên trong khắp chuyến đi, con luôn cố gắng chụp ảnh, quay lại thước phim ở nơi này, báo cho mẹ biết con đang làm gì, ở đâu để mẹ không bận tâm. Mẹ bị say xe nên không thể đi một chuyến dài đến chỗ xa, vì thế Đà Lạt duy nhất được nhìn thấy là qua ống kính và lời kể của con. Ngày trở về, mưa đổ xuống trên Đà Lạt, con vô tư chụp, gửi hình ảnh mưa lúc đang đi đèo mà không hề hay biết chị đã xảy ra tai nạn vì mưa. Ất hẳn lúc đó mẹ rất lo, cứ một tiếng sẽ hỏi con đến đâu rồi, sắp về chưa.

Có những lúc bố mẹ lớn tiếng hay la
mắng con, ta tưởng chừng đó là
không yêu thương, nhưng thực chất
đây chính là sự lo lắng, quan tâm của
những đấng sinh thành dành cho con
cái. Bố mẹ không khóc, vì từ lâu
dòng nước mắt đã hòa vào cảm xúc
của bố mẹ, đồng điệu với tình yêu con.
Lời cảm ơn, xin lỗi không chỉ thể
hiện qua lời nói, nếu không thể nói,
hãy hành động.

Gửi ba mẹ yêu quý!

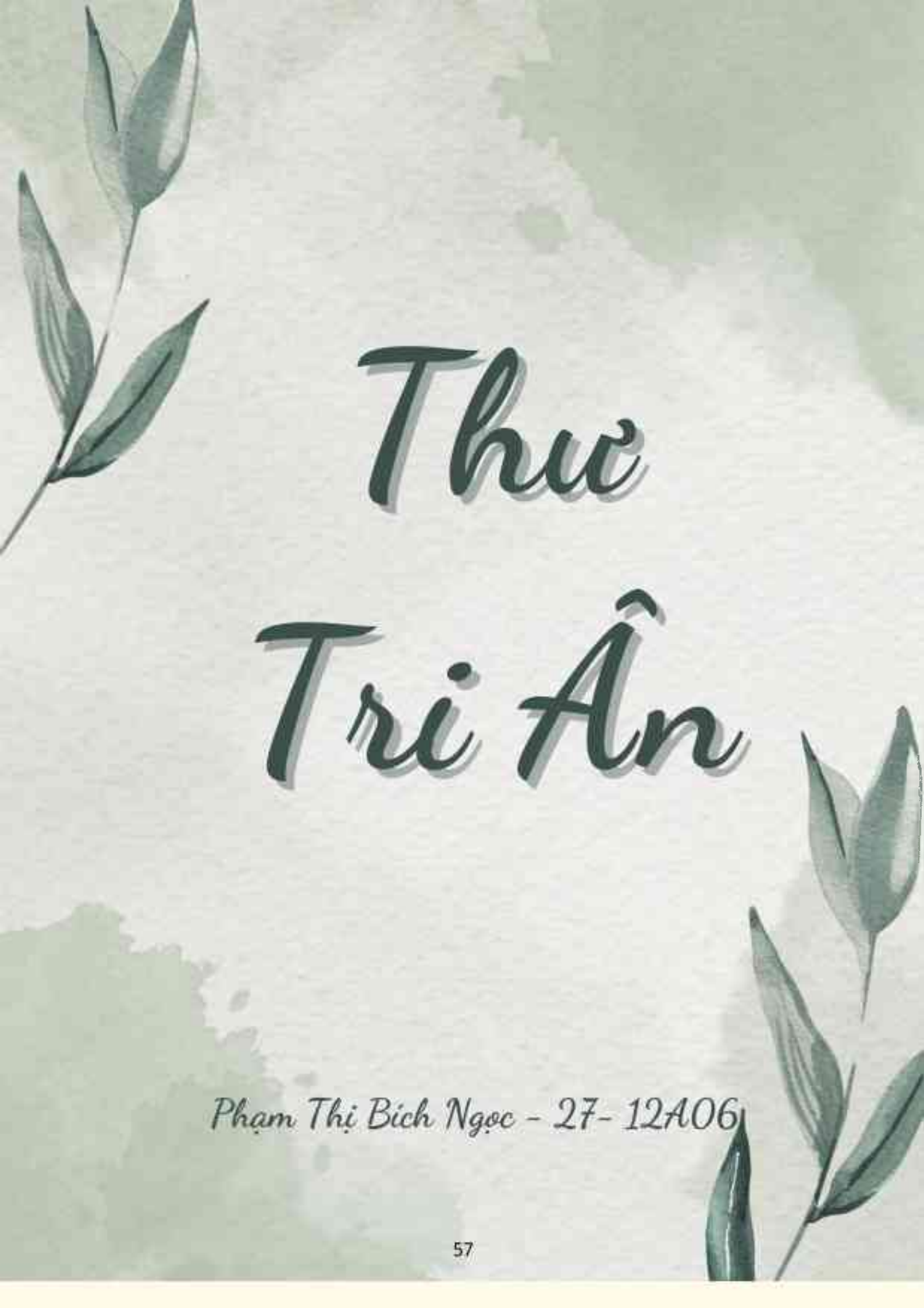
Thấm thoát, đã 18 năm trôi qua như những cánh hoa rụng bên đường đời. Những khoảnh khắc đẹp để chúng con trải qua, được nâng đỡ bởi tình thương vô bờ bến của ba và sự chở che bảo bọc từ mẹ, đã gắn kết vững chắc tình cảm gia đình mình. Ngày này, khi con đứng trước bước ngoặt quan trọng của cuộc đời, con dành những lời tri ân chân thành nhất đến ba mẹ, những người đã là đồng hành không mệt mỏi trong cuộc hành trình đầy thách thức này.

Không thể phủ nhận rằng sức khỏe và sự phát triển toàn diện của con, một con người người trưởng thành và khỏe mạnh như hôm nay, là nhờ vào công lao không ngừng nghỉ của ba mẹ. Từ lúc con chưa chào đời, mẹ đã trải qua những cơn đau đẻ nặng nề để đem đến cuộc sống mới cho con. Và ba, trong ngày đó, đứng bên cạnh mẹ, chăm sóc, chờ đợi với trái tim tràn đầy tình yêu. Con không thể nào quên được những bước chập chững đầu tiên mà ba mẹ dắt con đi, mỗi bước chân trên quãng đường bé nhỏ trong ngôi nhà yêu thương.

Hơn cả việc sinh ra và nuôi dưỡng con, ba mẹ đã hiến dâng tâm huyết và tình thân để dạy dỗ con thành những người có ích. Từ việc tìm hiểu và chọn lựa ngôi trường phù hợp cho con, đến việc theo dõi sát sao học tập và hỗ trợ trong cuộc sống hàng ngày, ba mẹ đã vượt qua nhiều thách thức để đảm bảo con có được môi trường học tập và phát triển tốt nhất. Những giờ tan học, dù trời nắng hay mưa, con luôn thấy ấm áp và an tâm bởi sự chờ đợi của ba mẹ bên cổng trường. Những lời dạy dỗ, những hướng dẫn tận tâm của ba mẹ, đã truyền đạt cho con không chỉ kiến thức, mà còn đạo đức, lòng kiên nhẫn và sức mạnh để đối mặt với khó khăn trong cuộc sống.

Trải qua bao nhiêu năm tháng, con nhận thấy những nỗ lực vô bờ bến của ba mẹ, không chỉ qua việc chăm sóc và hỗ trợ tài chính, mà còn qua những đêm thức trắng để lo lắng, những cảm xúc chia sẻ và những tình cảm mãnh liệt mà ba mẹ dành cho con. Con xin chân thành xin lỗi vì những lúc quá ích kỷ, quá vô tâm trong suốt thời gian qua. Con chưa bao giờ thể hiện đủ lòng biết ơn và quý trọng những điều mà ba mẹ đã dành cho con.

Trước khi thời gian cướp đi sức khỏe và tuổi trẻ, con hiểu rằng mỗi ngày là cơ hội để thể hiện lòng biết ơn đối với ba mẹ. Con không muốn để những tình cảm ấy trôi qua như cánh hoa rụng đi. Thay vào đó, con xin hứa sẽ luôn ghi nhớ, luôn trân trọng và luôn cố gắng hơn nữa để làm cho ba mẹ hài lòng. Và để báo hiếu cho ba mẹ, con sẽ nỗ lực hết mình trong kì thi sắp tới, để chứng tỏ rằng những nỗ lực của ba mẹ đã đáng giá và đã trở thành nguồn động viên mạnh mẽ cho chúng con trên con đường tương lai. Con sẽ cố gắng hết mình để trở thành người con mà ba mẹ tự hào.

Thư Tri Ân

Phạm Thị Bích Ngọc - 27- 12A06

Gửi đến bản thân mình ở tương lai,

Đây là mình năm 18 tuổi, mình cảm thấy may mắn vì mình không cảm thấy mong lung trước những định hướng của bản thân trong tương lai, nhờ vào niềm đam mê của mình và sự cố vấn của gia đình và thầy cô. Sau khi thi tốt nghiệp, mình sẽ bắt đầu một cuộc sống hoàn toàn mới. Mình chọn bước ra khỏi vùng an toàn của bản thân, học tập và khám phá những điều mới, và chấp nhận đối mặt với những thử thách phía trước, đó là du học. Sau bao cố gắng và nỗ lực, mình đã chinh phục hoàn toàn các nguyện vọng của mình, và cuối cùng mình hướng đến phát triển bền vững, một nhóm ngành nghe có vẻ khá xa lạ ở nước ta, nhưng nó đã và đang là tiềm năng phát triển của thế giới. Mình muốn bản thân mình sẽ có được những trải nghiệm mới, lĩnh hội những kiến thức từ nền giáo dục tiên tiến và từ môi trường đa sắc tộc. Cuối cùng, mình muốn cống hiến tài năng và trí tuệ của mình của sự phát triển và thịnh vượng của nước nhà.

Gửi đến quý thầy cô giáo,

Em viết thư này để bày tỏ lòng biết ơn chân thành của mình. Sự cống hiến, kiên nhẫn và niềm đam mê giảng dạy của thầy cô đã tạo ra sự khác biệt sâu sắc trong hành trình học tập và phát triển bản thân của em. Lớp học của thầy cô không chỉ là một loạt bài giảng, chúng là những trải nghiệm mang tính khai sáng và khơi dậy niềm yêu thích học hỏi. Sự khuyến khích và hỗ trợ của thầy cô đã truyền cho em sự tự tin để vượt qua thử thách và phấn đấu để đạt được những mục tiêu của bản thân. Với tất cả học sinh, đây là cơ hội để ta bày tỏ lòng biết ơn và kính trọng đối với các thầy cô giáo. Em mong rằng thầy cô – những người lái đò thầm lặng sẽ luôn giữ vững tay chèo đưa con thuyền chở những người tri thức đến được bến bờ ước mơ. Cuối cùng, em xin chân thành cảm ơn các thầy cô đã góp phần tô thêm màu sắc cho bức tranh thanh xuân của em, trong 1000 ngày nắng ở Trần Phú.

Con chân thành cảm ơn ba mẹ đã ban tặng cuộc sống, dành tình yêu thương và dạy con biết yêu thương, tôn trọng và quan tâm đến mọi người. Con biết ơn ba mẹ đã cho con được tiếp cận với một nền giáo dục tốt, đã chuẩn bị cho con một hành trang bền vững để bước lên đường đời. Con vẫn đang từng bước trên con đường đến với ước mơ của mình. Ngày con trưởng thành cũng là ngày con rời xa vòng tay ấm áp và yêu thương của ba mẹ để tự mình bước vào cuộc sống. Mười tám năm qua, ánh mắt và nụ cười của ba mẹ luôn dõi theo con, động viên và ủng hộ con từng bước trưởng thành. Dù con biết rằng chặng đường phía trước còn nhiều khó khăn, nhưng con mong ba mẹ giữ vững sức khỏe và niềm tin vào con. Ba và mẹ là những người vĩ đại nhất trong cuộc đời con, và con sẽ mãi mãi yêu thương và biết ơn.

A decorative illustration in the top right corner featuring a large white daisy-like flower with a dark center, surrounded by smaller pink flowers and green leaves. A small yellow and blue butterfly is flying nearby. The background has wavy lines.

THƯ' TRI ÂN

2021 - 2024

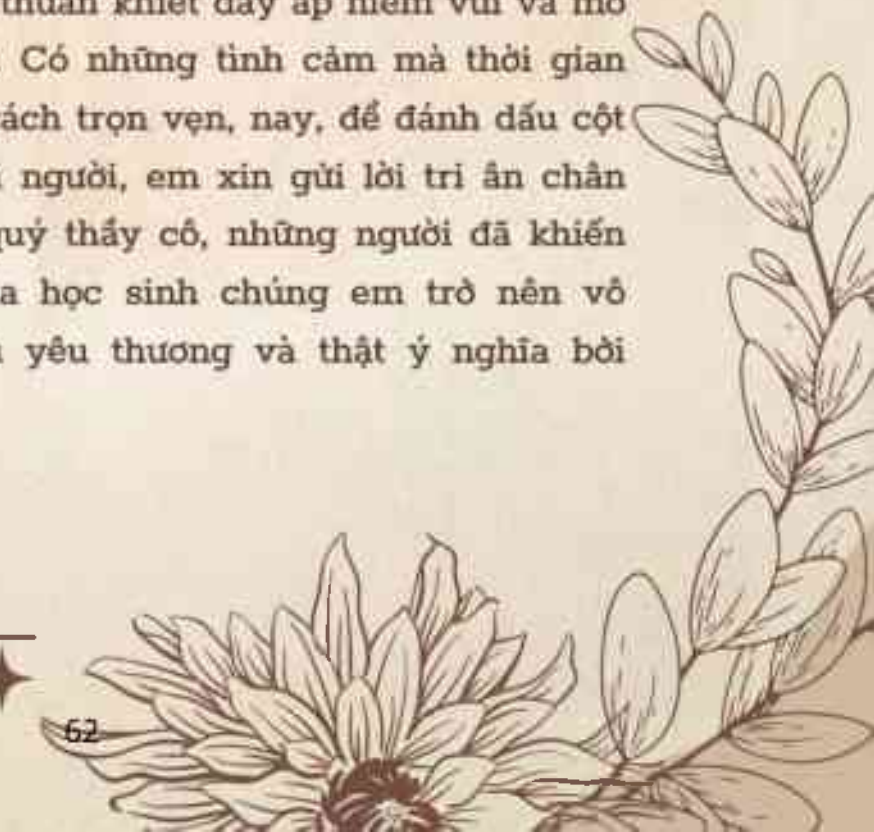
Bùi Nguyễn Bảo Trân - 12A7

"Mùa hè nào gặp gỡ
Mùa hè nào chia ly
Mùa hè nào hội ngộ

Tôi cầm trên tay hai mùa hè rực rỡ
Còn mùa hè cuối cùng rơi đi đâu?"
(Mùa hè nào gặp gỡ - Nguyễn Nhật Ánh)

Đi qua thời áo trắng học sinh, mùa hè năm nay không như thường niên, đâu vẫn là cái nắng oi ả ấy, vẫn là những cơn mưa rào ấy, cảnh vật, con người vẫn một nhịp sống đó, ấy thế mà lòng em lại chớm nở bao cảm xúc khác lạ. Hè đến không chỉ đơn thuần là một vòng xoay tự nhiên của đất trời mà còn đặc biệt ở chỗ nó biết cách làm dậy lên bao xao xuyến, nhớ nhung và cả tiếc nuối trong lòng người. Mùa hè năm nay đối với lứa học sinh 12 như em đã ghi dấu tuổi học trò vô ưu, vô lo chính thức khép lại, sau mùa hè này, cuộc sống của mỗi người chúng em sẽ thay đổi ít nhiều nhưng có lẽ những kỉ ức về cái tuổi thuần khiết đầy ắp niềm vui và mơ ước sẽ vẫn còn mãi ở đó. Có những tình cảm mà thời gian qua chưa thể tỏ bày một cách trọn vẹn, nay, để đánh dấu cột mốc trưởng thành của đời người, em xin gửi lời tri ân chân thành nhất đến cha mẹ, quý thầy cô, những người đã khiến bức tranh thanh xuân của học sinh chúng em trở nên vô cùng rực rỡ, nhuộm màu yêu thương và thật ý nghĩa bởi những bài học quý giá.

Kính gửi đến cha mẹ, người là chỗ dựa vững chắc và động lực to lớn của con

Mỗi khi nghĩ đến những điều con nhận được từ ba mẹ: thân thể này, cuộc sống này, tình yêu thương và sự ủng hộ vô bờ này, con lại cảm thấy những gì con làm được cho ba mẹ vẫn còn quá nhỏ bé. Chúng kiến hết thấy những lo toan, vất vả của ba mẹ, con mới thấy những áp lực, mệt mỏi của mình thật chẳng đáng là bao. Trước công ơn ba mẹ sinh thành và dưỡng dục, để con được là một phiên bản tuy không hoàn hảo nhưng vẫn luôn có thể tự hào, con tự nhủ với bản thân rằng phải luôn cố gắng học tập hơn nữa, chăm chỉ phụ giúp ba mẹ thật nhiều để có thể bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc và đỡ dần cho ba mẹ ít nhiều giữa cuộc sống lắm bộn bề. Thương chúc ba mẹ luôn khỏe mạnh và bình an. Con gái sẽ cố gắng mang đến cho ba mẹ nhiều niềm vui nhất có thể !

*"Công cha ngàn đời tâm tưởng mãi
Nghĩa mẹ muôn thuở nhớ thương hoài."*

Kính gửi đến những thầy cô vẫn luôn tận tụy trong sự nghiệp trồng người

Sự trưởng thành của học sinh chúng em nếu không kể đến công ơn dạy dỗ của thầy cô thì quả thật là một thiếu sót to lớn mà không gì bù đắp được. Không chỉ là những bài giảng về chữ nghĩa, con số, thầy cô còn chia sẻ cho chúng em bao kinh nghiệm sống quý báu, nhắc nhở chúng em sống đúng, sống đẹp. Tiết học cuối cùng của thời học sinh dù đã kết thúc nhưng những bài học quý giá sẽ đi theo chúng em rất lâu về sau này. Cùng với đó, hình ảnh thầy cô tận tụy trên bục giảng, thầy cô gần gũi sau giờ học và sự quan tâm, lo lắng mà thầy cô dành cho chúng em sẽ luôn là khoảng kí ức đẹp để mà chúng em mãi khắc ghi trong cuộc đời.

Em thật mong rằng, dẫu có trải qua bao nhiêu thế hệ học sinh đi chăng nữa, dẫu sẽ có những lúc khó khăn không như ý thì thầy cô vẫn có thể giữ được trong mình ngọn lửa nhiệt huyết với nghề. Kính chúc thầy cô thật nhiều sức khỏe và gặt hái được nhiều thành công, luôn là tấm gương sáng định hình nhân cách và bồi dưỡng tri thức cho thế hệ tương lai.

*"Đã nhiều lần tôi tự hỏi mình
Mười mấy ngàn ngày không gặp lại
Những thầy giáo dạy tôi ngày thơ ấu
Vẫn bên tôi dẫu dặc hành trình
Vẫn theo tôi những lời động viên"*

Thư tri ân

Bùi Trần Yến Nhi - 31-12A07

Niên khóa: 2021-2024

Gửi cha mẹ

Con cảm ơn Cha Mẹ thật nhiều vì đã luôn yêu thương và chăm sóc con từ những ngày thơ bé đến giờ. Những ngày tháng học hành vất vả, những lúc con gặp khó khăn và mệt mỏi thì Cha Mẹ luôn là nguồn động viên lớn nhất, luôn đứng sau con để giúp đỡ và ủng hộ. Không có tình yêu và sự hy sinh của Cha Mẹ, con không thể vững vàng như hôm nay. Con thật may mắn khi làm con của cha mẹ. Con xin hứa rằng con sẽ sống một cuộc đời thật ý nghĩa, đáng quý và sẽ là niềm tự hào của gia đình mình.

Gửi thầy cô

Lời tri ân chân thành nhất xin được gửi tới Thầy Cô, những người đã dành hết tâm huyết để dạy dỗ và chỉ bảo em suốt những năm tháng học trò. Không chỉ là những kiến thức trong sách vở, Thầy Cô còn dạy em những bài học quý báu về cuộc sống, về cách làm người. Sự kiên nhẫn, tận tụy và tình yêu thương của Thầy Cô đã truyền cảm hứng cho em, giúp em tự tin bước vào cuộc đời. Em xin hứa sẽ luôn trân trọng và áp dụng những gì đã học được vào cuộc sống!

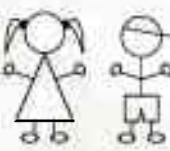
Gửi bạn bè

Cảm ơn các bạn đã đồng hành cùng mình trong suốt chặng đường vừa qua. Những kỷ niệm vui buồn, những giờ học căng thẳng và những giây phút bên nhau sẽ mãi là hành trang quý giá trong tim mình. Các bạn không chỉ là những người bạn cùng lớp, mà còn là gia đình thứ hai của mình. Cảm ơn những lần các bạn đã nhận nại giảng cho mình những bài toán, câu Lý, câu Hóa... Và luôn bên mình trong những lúc mình gục ngã và buồn bã nhất. Không biết từ bao giờ, các cậu đã là một phần không thể thiếu trên

Gửi bạn bè

chặng đường thanh xuân của mình. Dù sau này mỗi người sẽ đi một ngã, mình hy vọng tình bạn của chúng ta sẽ luôn bền chặt và không bao giờ phai nhạt. Cảm ơn các cậu đã xuất hiện trong hành trình thanh xuân của mình. Mình sẽ luôn nhớ và thương các cậu thật nhiều.

Lời cuối cùng

Ngày hôm nay, chúng ta đứng đây để chào đón một tương lai mới, với biết bao cơ hội và thách thức. Nhưng mình tin rằng, với nền tảng vững chắc từ gia đình, sự chỉ bảo tận tâm từ Thầy Cô và tình bạn chân thành, chúng ta sẽ vượt qua mọi khó khăn và đạt được những ước mơ của mình. Và sau này khi ai đó hỏi: "Nếu được chọn lại một ngôi trường cấp ba mình sẽ chọn Trần Phú không?". Câu trả lời của mình sẽ là có. Vì nhờ có mái trường Trần Phú này mà mình đã trưởng thành và vững vàng rất nhiều.

Lời cuối cùng

Cảm ơn tất cả mọi thứ ở nơi đây và cả những con người mình đã gặp.

Một lần nữa, em xin gửi lời cảm ơn sâu sắc và chân thành nhất đến Cha Mẹ, Thầy Cô và các bạn. Chúc mọi người luôn mạnh khỏe, hạnh phúc và thành công.

Cảm ơn
Trần Phú
 vì tất cả ❤️

NGUYEN HOAI
PHUONG LINH

12A08-21

**Kính thưa cha mẹ kính mến, quý thầy
cô giáo kính yêu, và các bạn đồng
trang lứa thân mến!**

Ba năm cấp ba - quãng
thời gian tuy ngắn ngủi
nhưng lại là những năm
tháng đẹp đẽ và đáng
nhớ nhất trong cuộc
đời học sinh. Nhớ về
những ngày tháng ấy,
lòng em bỗng dâng
trào lên những cảm xúc
khó tả, xen lẫn giữa
niềm vui, sự bồi hồi và
luyến tiếc.

Bước vào cánh cổng trường cấp ba
với bao háo hức, ngỡ ngàng, em được
chào đón bởi những thầy cô giáo tận
tâm, nhiệt huyết và những người bạn
mới đầy thân thiện. Ba năm học tập
dưới mái trường Trần Phú thân yêu,
em đã được tiếp thu bao kiến thức
mới mẻ, bổ ích, được rèn luyện
những kỹ năng sống quý giá và
trưởng thành hơn rất nhiều.

Những giờ học trên lớp, thầy cô luôn truyền thụ cho chúng em không chỉ kiến thức sách vở mà còn cả những bài học về cuộc sống. Thầy cô dìu dắt chúng em từng bước, giúp chúng em vượt qua những khó khăn, thử thách và hướng đến thành công.

Nhớ những tiết học sôi nổi, hào hứng, những giờ giải lao vui đùa cùng bạn bè, những ngày ôn thi căng thẳng nhưng đầy quyết tâm... tất cả đều đã trở thành những kỷ niệm đẹp để mà em không bao giờ quên.

Ba năm cấp ba cũng là quãng thời gian chứng kiến sự trưởng thành của bản thân. Từ một cô bé rụt rè, em đã trở nên tự tin, mạnh mẽ và dám đương đầu với mọi thử thách. Em học được cách tự lập, tự giác trong học tập và cuộc sống. Em biết quý trọng tình bạn, tình thầy cô và biết trân trọng những gì⁷⁵ mình đang có.

Thế nhưng, thời gian trôi đi thật nhanh, ba năm cấp ba đã trôi qua như một giấc mơ. Giờ đây, chúng em đã đứng trước ngưỡng cửa đại học, chuẩn bị bước vào một thế giới mới mẻ, rộng lớn. Nhìn lại những năm tháng đã qua, lòng em bỗng dâng trào lên những cảm xúc khó tả. Có niềm vui, có sự bồi hồi và cả những luyến tiếc. Bồi hồi vì sắp sửa phải xa mái trường thân yêu, xa thầy cô, xa bạn bè, xa những kỷ niệm đẹp đẽ của tuổi học trò. Khó tả vì lòng em tràn ngập niềm biết ơn vô bờ bến đối với cha mẹ, thầy cô - những người đã dìu dắt, dạy dỗ em nên người.

Trước tiên, em xin được gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến cha mẹ kính yêu của em. Cha mẹ là những người đã sinh thành, dưỡng dục em, cho em cuộc sống quý giá này. Cha mẹ đã vất vả, lam lũ, hy sinh cả tuổi thanh xuân để lo cho em được ăn học đầy đủ. Cha mẹ là chỗ dựa tinh thần vững chắc, là nguồn động lực to lớn giúp em vượt qua mọi khó khăn, thử thách trong cuộc sống. Em biết rằng, dù em có lớn khôn đến đâu, đi đâu về đâu, em vẫn mãi là đứa con bé bỏng của cha mẹ. Em xin hứa sẽ luôn cố gắng học tập, rèn luyện để trở thành người con ngoan, hiếu thảo, không phụ lòng mong mỏi của cha mẹ.

Kính thưa quý thầy cô giáo! Thầy cô là những người lái đò thầm lặng, đưa chúng em cập bến bờ trí thức. Thầy cô đã truyền cho em bao kiến thức quý báu, đã dạy dỗ em biết cách làm người, biết sống đẹp sống tốt. Những lời giảng dạy ân cần, những bài học bổ ích của thầy cô sẽ mãi mãi là hành trang quý giá trong suốt cuộc đời em. Em cũng xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc đến quý thầy cô giáo - những người đã truyền cho em kiến thức, rèn luyện cho em những kỹ năng sống và chấp cánh cho những ước mơ của em bay cao. Mỗi bài giảng của thầy cô là những giọt mồ hôi, tâm huyết được chắt chiu, vun đắp để thắp sáng trí tuệ cho chúng em. Thầy cô không chỉ là người truyền dạy kiến thức mà còn là người cha, người mẹ thứ hai, luôn dìu dắt, động viên và uốn nắn em trên con đường học tập. Em xin kính chúc quý thầy cô giáo dồi dào sức khỏe, hạnh phúc và thành công trong sự nghiệp trồng người cao quý.

Các bạn đồng trang lứa thân mến!
Ba năm học THPT đã trôi qua thật nhanh, chúng ta đã cùng nhau học tập, vui chơi, chia sẻ bao buồn vui trong cuộc sống. Mai đây, mỗi người sẽ có một con đường riêng, nhưng mình tin rằng chúng ta sẽ luôn giữ gìn tình bạn đẹp đẽ này. Chúc các bạn luôn mạnh khỏe, thành công và đạt được nhiều ước mơ trong cuộc sống.

Thưa cha mẹ, thầy cô và các bạn!
Hôm nay, em cùng với lòng quyết tâm cao độ sẽ tiếp tục phấn đấu học tập, rèn luyện để trở thành một người có ích cho xã hội. Em sẽ không ngừng nỗ lực để xứng đáng với công lao sinh thành, dưỡng dục của cha mẹ, với sự dìu dắt, dạy dỗ của thầy cô và với niềm tin yêu của bạn bè.

Từ thuở ấu thơ, khi chứng kiến những mâu thuẫn, bất công trong xã hội, em đã ấp ủ ước mơ trở thành một luật sư - người mang theo ngọn lửa công lý, soi sáng tương lai cho những mảnh đời bất hạnh.

Lựa chọn ngành Luật không chỉ là một quyết định lý trí mà còn là tiếng gọi từ trái tim, từ khát vọng được góp phần xây dựng một xã hội công bằng, văn minh. Ngành Luật mở ra trước mắt em một thế giới tri thức bao la, nơi em có thể rèn luyện tư duy logic, khả năng phân tích và lập luận sắc bén. Hơn thế nữa, Luật còn là công cụ đắc lực để bảo vệ quyền lợi chính đáng của con người, góp phần xây dựng một xã hội thượng tôn pháp luật. Em ý thức được rằng, để trở thành một luật sư giỏi, em cần trang bị cho mình không chỉ kiến thức chuyên môn vững vàng mà còn cần rèn luyện những phẩm chất đạo đức cao quý như lòng trung thực, sự công bằng và lòng trắc ẩn.

Em biết rằng con đường phía trước còn nhiều khó khăn, thử thách nhưng em sẽ không ngừng nỗ lực, cố gắng để đạt được mục tiêu của mình.

Em sẽ luôn giữ gìn và phát huy những phẩm chất tốt đẹp mà cha mẹ và thầy cô đã dạy dỗ.

Em sẽ sống một cuộc sống ý nghĩa, sống để không phụ lòng mong mỏi của những người thân yêu.

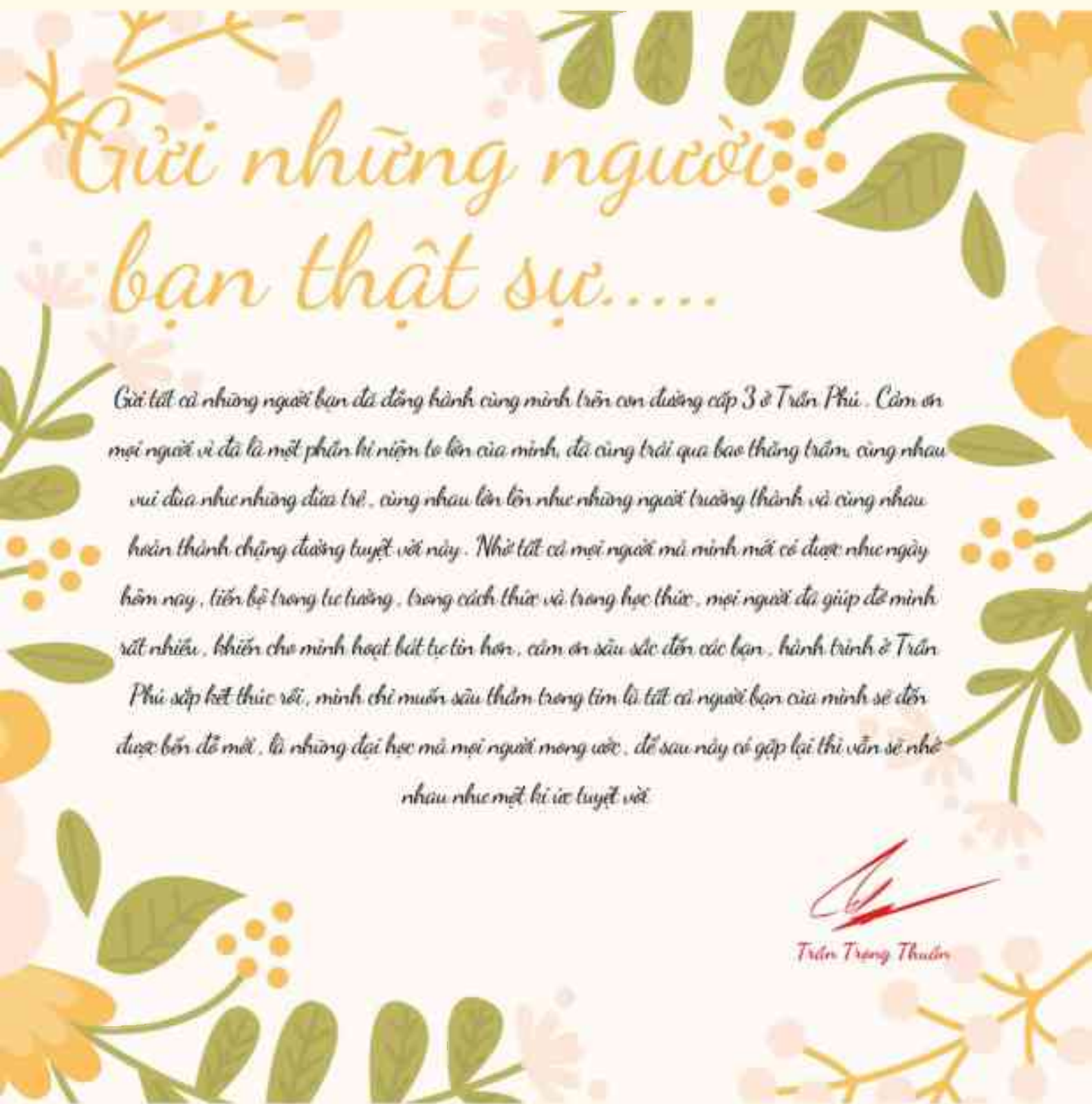
Cuối cùng, em xin kính chúc cha mẹ luôn mạnh khỏe, hạnh phúc. Em xin kính chúc quý thầy cô giáo luôn dồi dào sức khỏe, luôn thành công trong sự nghiệp trồng người. Em xin cảm ơn cha mẹ, thầy cô và các bạn đã luôn quan tâm, động viên em trong suốt thời gian qua. Em xin hứa sẽ không phụ lòng mong mỏi của mọi người.

Giới Ba của con

Giới ba, con cảm ơn ba vì đã là một người ba, một người chồng và một người trụ cột của gia đình tuyệt vời. Ba là người gánh vác cả gia đình mình, và thật kì lạ là chưa một lần ba than trách với vợ con dù sau đó con biết là cả một sự áp lực to lớn. Sự vui tính lạc quan của con chính là ảnh hưởng từ ba, và con tự hào vì con được như vậy. Nhìn lại hình chụp xưa, con càng cảm thấy thương ba hơn, cái mái tóc đen ngày nào đã phai bạc vì phải nghĩ ngợi nhiều. Con cảm ơn ba vì ba là người đã tâm sự với con, cảm ơn ba vì ba là người đã cho con tiến xa thêm mỗi tháng, con cảm ơn ba vì dù con bị bệnh nhỏ nhất nhưng ba vẫn luôn dành thời gian để chờ con đi khám. Con học cách trưởng thành từ cách đối nhân xử thế của ba, từ sự kiên trì và nhẫn nại, từ cách trở thành một người đàn ông. Con biết ba luôn quan tâm con, nhưng lúc làm việc dù cực nhọc tới đâu thì ba vẫn hỏi thăm về việc học vẽ của con. Con cảm ơn ba rất nhiều, con yêu ba!

Trần Trọng Thuận

Gửi những người bạn thật sự.....

Gửi tất cả những người bạn đã đồng hành cùng mình trên con đường cấp 3 ở Trần Phú. Cảm ơn mọi người vì đã là một phần kỉ niệm to lớn của mình, đã cùng trải qua bao thăng trầm, cùng nhau vui đùa như những đứa trẻ, cùng nhau lớn lên như những người trưởng thành và cùng nhau hoàn thành chặng đường tuyệt vời này. Nhờ tất cả mọi người mà mình mới có được như ngày hôm nay, tiến bộ trong tư tưởng, trong cách thức và trong học thức, mọi người đã giúp đỡ mình rất nhiều, khiến cho mình hoạt bát tự tin hơn, cảm ơn sâu sắc đến các bạn, hành trình ở Trần Phú sắp kết thúc rồi, mình chỉ muốn sâu thẳm trong tim là tất cả người bạn của mình sẽ đến được bến đỗ mới, là những đại học mà mọi người mong ước, để sau này có gặp lại thì vẫn sẽ nhớ nhau như một kỉ ức tuyệt vời.

Trần Trọng Thuận

Gửi Mẹ của con

*Con cảm ơn mẹ vì đã mang con tới cuộc đời, đã nuôi con lớn tới chông
này, đã cho con trở*

*thành một con người có học thức có đạo đức. Cuộc sống vất vả cùng với việc áp lực gia đình mà mẹ
đã phải gác lại công việc được sẽ để ở nhà toàn tâm nuôi dạy anh em con. Là con đầu, con hiểu được
hết nỗi lòng của mẹ, những lần con lỡ vô tâm hăm dọa quên tới mẹ đã làm mẹ khóc, con đều rất ân
hận. Con biết cách yêu thương của mẹ rất khác, và mặc dù những lần mẹ giận con tới đâu đi chăng
nữa thì sau cùng mẹ vẫn là người cho con tiền, xài hàng tháng, những lần con lỡ nói những lời không
đẹp, mẹ vẫn tha thứ cho con sau đó... Con cảm ơn mẹ vì những gì mà mẹ đã làm cho con, đã vẫn
luôn đối xử với con tuyệt vời dù quí khi con đã gây tổn thương cho mẹ nhiều. Con viết lá thư tri ân
này để bày tỏ cảm xúc trước giờ mà mình luôn có dành cho mẹ, con yêu mẹ!*

Trần Trọng Thuận

Thư Tri Ân

Tân Phú, ngày 13 tháng 5 năm 2024

Kính gửi cha mẹ và thầy cô.

Đã rất lâu rồi kể từ khi con viết một lá thư nhưng hôm nay con viết lá thư này để bày tỏ những lời cảm ơn, những lời tri ân chân thành nhất mà thường ngày con đã không thể nói.

Con năm nay đã 18 tuổi rồi, đã là 18 năm cha mẹ tảo tần chăm sóc con. Từ khi còn là một đứa trẻ đến bây giờ con đã lớn khôn, trưởng thành con luôn được tình yêu ấm áp của cha mẹ và vô lo vô nghĩ. Đôi khi con lại vì tình yêu quá đôi bao la ấy mà không nghe lời cha mẹ và con đã có những cách hành xử không tốt với cha mẹ. Nhưng con biết sự nghiêm khắc của cha mẹ cũng chính là vì cha mẹ lo lắng và muốn con nên người. Trong chặng đường 18 năm này, con cảm ơn cha mẹ vì đã cho con thật nhiều niềm vui và thật nhiều bài học bổ ích trong cuộc sống.

Thanh Xuân là khoảng thời gian đẹp nhất của mỗi con người. Nhưng thời gian thì không đợi một ai, cứ thoi đưa, một đi không trở lại. Vậy là những ngày cuối cùng của thời học sinh cũng đã đến. Trong 3 năm học này, con đã được tận hưởng trọn vẹn niềm vui ở trường trung học phổ thông Trần Phú thân yêu. Ở đây thầy cô đã dẫn dắt và đồng hành cùng chúng con trên con đường học tập cũng như trong những hội trại những hoạt động đầy ý nghĩa khác. Thầy cô không chỉ truyền đạt các kiến thức đầy tận tình mà thầy cô cũng luôn ở bên san sẻ, động viên giúp đỡ dìu dắt chúng con từng bước trưởng thành. Sau này, dù có đi tới nơi đâu, chúng con vẫn sẽ hướng về thầy cô, về mái trường này với tấm lòng tri ân sâu sắc nhất.

Con xin kính chúc các thầy cô giáo luôn hạnh mạnh khỏe, hạnh phúc, vững tay chèo để đưa những chuyến đò tiếp theo cập bến bờ tri thức. Con xin chúc cha mẹ có thật nhiều sức khỏe, luôn theo dõi và ủng hộ chúng con trên chặng đường dài sắp tới. Trước kì thi quan trọng sắp tới, chúng con xin hứa sẽ cố gắng làm bài thi với những kết quả tốt nhất để đền đáp những yêu thương hi sinh của cha mẹ và sự chỉ dạy tận tình của thầy cô.

Võ Khánh Linh

Lớp: 12A10, Trường THPT Trần Phú

Thư tri ân

Kính gửi đáng bậc sinh thành của con!

Đây không phải là lá thư đầu tiên con viết gửi bố mẹ. Nhưng đây lại là lá thư "đặc biệt nhất" được viết với cả tâm tư, sự biết ơn và cả những lời xin lỗi của con. Nếu những lá thư trước kia có sự tinh nghịch, trẻ con, ngây gì viết đấy, thì đây là thư này con viết bằng cả sự chân thành, biết suy nghĩ hơn và con viết khi con 18 tuổi – cái tuổi mà người ta bắt đầu gọi là "tuổi trưởng thành". Qua đó, con cũng thấy bản thân mình đã lớn hơn xưa rất nhiều, chắc chắn hơn. Bố mẹ cảm nhận được sự lớn lên của con từng ngày chứ? Nhưng con vẫn mong con mãi là đứa con bé bỏng của bố mẹ mãi thôi, con chẳng muốn lớn...

Nguyễn Vũ Mai Ly

A10

Song vẫn phải thừa nhận rằng, con đã 18 tuổi – 18 năm con có mặt trên đời này, cũng là 18 năm bố mẹ phải vất vả hơn để lo cho một “thiên thần nhỏ” của bố mẹ. Bố mẹ đã lo cho con từ khi con chưa có hình dạng gì trong bụng mẹ cho đến bây giờ, và con biết bố mẹ vẫn sẽ chăm lo cho con về sau này. Làm những điều đó vì con, bố mẹ có thấy toàn là sự bất công không? Đôi lúc con mình đền đáp công ơn sinh thành bằng những lần bướng bỉnh, cứng đầu, bố mẹ có hờn trách vì đã sinh ra đứa con thế này không? Đó là suy nghĩ của những người không ruột thịt thôi phải không bố mẹ? Tình cảm thiêng liêng của bố mẹ chẳng có chuyện hờn giận, than trách phải không ạ? Con có thể cảm nhận được tình yêu vô điều kiện ấy. Những vết rạn trên bụng, những cơn đau khủng khiếp khi nhắc lại luôn khiến mẹ rùng mình... Làm sao con hiểu hết được, làm sao mà con có thể thấu hiểu được sự vất vả, hi sinh của mẹ trong “9 tháng cưu mang 3 năm bú mớm” ấy. Cả bố nữa, người chỉ âm thầm lặng lẽ nhưng ấm áp đến lạ. Con vẫn nhớ mãi câu chuyện bố kể: “Hồi xưa, con sống ở quê với ngoại, bố ở trên này đi làm, mãi cuối tuần mới được nghỉ. Bố luôn tranh thủ về chơi với con. Bố mong tới cuối tuần lắm...”. Làm sao con quên được ánh mắt ấy của bố khi bố kể chuyện xưa. Bây giờ, con ngồi viết lại những kỉ ức ấy, con mới thấy mình thật vô tâm vì khi xưa con chẳng hiểu gì cả. Thật vậy, tình cha mẹ là điều thiêng liêng nhất, chỉ có những người con là không hiểu mà thôi...

Con biết từ "cảm ơn" không thể đền đáp được những gì bố mẹ luôn dành cho con trong 18 năm qua và cả những gồng gánh cuộc đời con trên vai. Con biết bố mẹ chẳng cần gì ngoài một đứa con thành người, thành tài, giúp ích cho gia đình và xã hội. Con sẽ cố gắng, cố gắng hơn nữa để đền đáp công ơn sinh thành của bố mẹ. Con sẽ gắng học hơn để sau này san sẻ gánh nặng tài chính giúp bố mẹ, bố mẹ chờ con nhé!

Trong 18 năm đằng đẵng ấy, chắc hẳn đã có rất nhiều lần con chẳng chịu nghe lời, thích làm những gì mình thích mà không nghĩ đến hậu quả, bị bố mẹ la rầy rồi lại trách bố mẹ vô tâm,... Con biết lúc đó con sai nhưng con luôn ngại nói ra lời xin lỗi. Con nghĩ bố mẹ hiểu điều đó nên đôi khi bố mẹ chỉ nhẹ nhàng và dịu dàng với con, điều đó thật khiến con ầy nấy và phải tự mình sửa sai. Vì thế, con nhờ lá thư này gửi tới lời xin lỗi chân thành tới bố mẹ. Mong bố mẹ bỏ qua những lần con sai phạm, lầm lỗi của con trong 18 năm qua. Con trưởng thành rồi, nên cũng phải trưởng thành trong cách cư xử, lời nói và biết suy nghĩ hơn. Con sẽ cố gắng trở thành một "thiên thần nhỏ" của bố mẹ, mãi mãi...

Con chẳng biết nói gì hơn lời cảm ơn và xin lỗi bố mẹ vì tất cả. Bố mẹ ơi, bố mẹ yên tâm nhé, con sắp tốt nghiệp rồi, con sắp lao ra đời để phụ giúp tài chính với bố mẹ rồi. Con sẽ cố gắng hơn chút nữa, cố gắng học tập hơn chút nữa vì con sắp tới đích rồi. Con cũng cảm ơn bố mẹ vì đã đồng hành cùng con trong những ngày tháng khó khăn vừa qua, định hướng và luôn ủng hộ những quyết định của con. Mình sắp đến đích rồi bố mẹ ơi...

Con yêu bố mẹ nhiều lắm!

Quách Nguyễn Mỹ Ngọc
Lớp: 12A10

Thư tri ân

Gửi bố mẹ,

“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ
Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha
Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín công Cha
Tần tảo sớm hôm Mẹ nuôi con khôn lớn
Mang cả tấm thân gầy cha che chở đời con...”

Con vẫn nhớ mãi 6 câu thơ mà mẹ đã dạy cho con từ khi con chỉ là một đứa nhóc lên ba vẫn còn đang bập bõ tập nói. Khi ấy, con chỉ cảm thấy nó rất hay nhưng không sao hiểu hết ý nghĩa to lớn của nó. Và giờ đây, hơn ai hết, con đã cảm nhận được sâu sắc từng lời thơ ấy thiêng liêng và cảm động biết nhường nào. Con đã được chứng kiến nỗi khổ cực của bố và mẹ trong suốt những năm tháng dài đằng đẳng. Mẹ đã phải thức dậy khi mặt trời còn chưa sưởi ấm cho đêm lạnh để chu toàn công việc nhà, mẹ nấu cơm, rửa bát sẵn sàng để khi hai đứa con thức dậy thường thức bữa sáng thật ngon. Thậm chí trong những năm tháng tiểu học, mẹ phải dành nửa tiếng đồng hồ để đánh thức con dậy vì

con không muốn đi học, rồi mẹ lại hối thúc từng
muỗng cơm để kịp giờ con đến trường. Sau đó, mẹ
mới có thời gian chăm chút, sửa soạn cho bản thân để đi
làm. Khi nghĩ lại những khoảnh khắc ấy, con thật hối
hận biết nhường nào. Lớn lên từng ngày, con vẫn là một
cô bé chưa hiểu chuyện, con đã dành những lời lẽ không
hay với những món ăn mà mẹ vất công nấu, tức giận vì
những điều mẹ dành cho con nhưng con lại không vừa ý.
Sự vô cảm vì đã không quan tâm đến cảm xúc của mẹ
đã khiến con hối hận, tự trách biết bao. Nhưng mẹ ơi,
con đã hiểu ra tất cả và hứa sẽ không bao giờ dám cư xử
như thế khiến mẹ phải buồn lòng nữa, con sẽ luôn bên
cạnh phụ giúp mẹ những công việc nhà và dành thật
nhiều lời động viên, lời yêu thương đến mẹ cũng như bù
đắp cho những sai lầm trong quá khứ. Hơn hết, khi con
vẫn mãi chênh vênh lựa chọn con đường sau này, mẹ
cũng là người ủng hộ và góp ý để định hướng tương lai
cho con tốt hơn.

Người tiếp theo làm nên mái ấm gia đình
chính là bố. Bố đã không ngại cực khổ
làm việc xa nhà, chỉ về mỗi cuối tuần
để gánh vác nguồn thu nhập⁹³ trong gia đình.

Dù trên công trường rộng bao la, bố vẫn để lại chiếc xe máy ở nhà cho hai chị em con đi học, bố chỉ mượn một chiếc xe đạp di chuyển dưới thời tiết nắng gắt để cố gắng với công việc. Dầu không quá xuất sắc nhưng bố luôn nỗ lực hết mình, nghĩ về gia đình mà phấn đấu từng ngày. Bố là người giúp con chọn nguyện vọng tốt nhất cho tương lai, dù công việc có vất vả đến đâu, bố vẫn dành thời gian nghỉ ngơi âm thầm tìm hiểu mọi ngành nghề để ủng hộ con đưa ra quyết định tương lai một cách sáng suốt nhất. Con vô cùng biết ơn vì đã được sinh ra và được đón nhận vòng tay ấm áp của bố mẹ. Dĩ nhiên, còn cô vâng những khoảnh khắc khắc trên quý trong cuộc đời không thể kể hết nhưng nó sẽ mãi lưu giữ trong trí óc và trái tim con. Không thể tưởng tượng rằng một ngày con phải rời xa vòng tay bố mẹ, con sẽ hoang mang, sợ hãi và buồn bã biết nhường nào. Vì vậy, con càng muốn bù đắp không chỉ vừa đủ mà còn nhiều hơn gấp bội những gì bố mẹ đã dành cho con.

Đây chính là khoảng thời gian quyết định để con thể hiện lòng biết ơn cao cả ấy. Đó chính là thật cố gắng, phấn đấu, nỗ lực để bước vào cánh cổng Đại học.

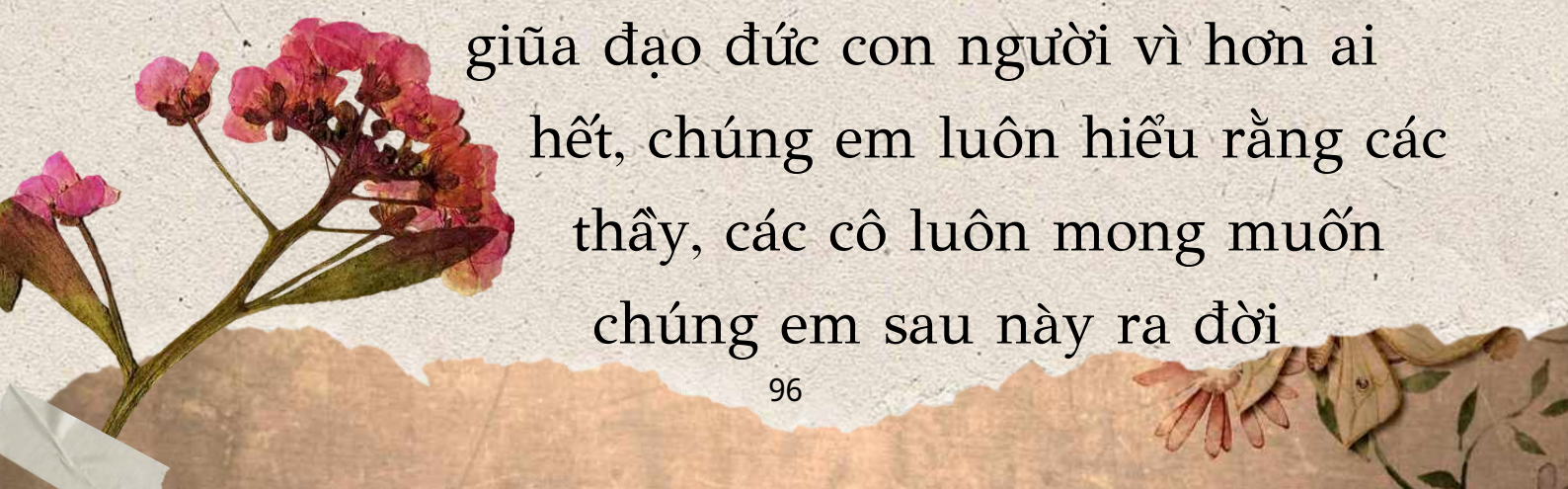
không để bao công sức, mồ hôi, nước mắt của 12 năm học cũng như nổi vất vả của bố mẹ bị bỏ phí. Và mai sau, con cũng sẽ thành công trên con đường mình lựa chọn nhưng không bao giờ quên ngoảnh lại nhìn về mái ấm quý giá, thiêng liêng nhất, nơi có bố và mẹ vẫn mãi đứng chờ ở đó để tiếp thêm sức mạnh cho con. Con luôn muốn nói một câu hàng vạn lần: "Con yêu bố mẹ rất nhiều" - câu nói mà con chưa bao giờ một lần có can đảm thổ lộ, bày tỏ.

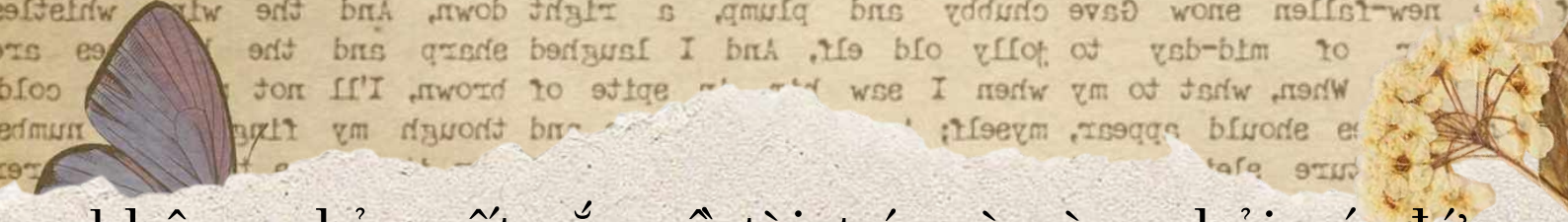

Gửi thầy cô

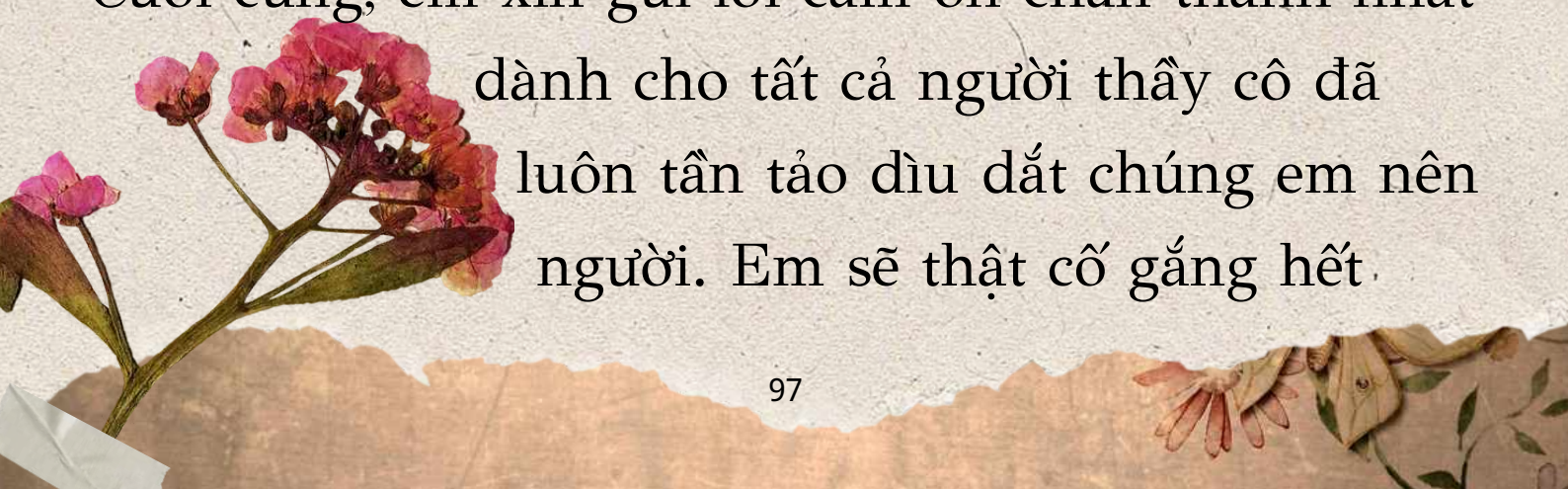
Trên bước đường thành công, ngoài dấu chân của ta còn có những bước đi dìu dắt của những bậc thầy cô đáng kính. Trải qua 12 năm học, em đã gắn bó với biết bao người thầy, người cô vô cùng tử tế và đáng quý. Họ đã bỏ ra thời gian, công sức để từ ngày còn cầm tay chúng em viết từng nét chữ cho đến ngày tiễn chúng em bước vào cánh cửa đại học. Họ như những người cha, người mẹ thứ hai đã đồng hành cùng em, theo dõi quá trình học tập để đóng góp ý kiến, cùng em định hướng tương lai. Em vẫn nhớ mãi những tháng ngày tiểu học bị cô khế tay vì mắc lỗi, nhưng em chưa một lần trách mắng, bởi lẽ nhờ đó, em cảm thấy bản thân thật hồ thẹn và không bao giờ dám mắc lại lỗi lầm ấy nữa. Đó cũng là lúc chúng em được rèn giũa đạo đức con người vì hơn ai hết, chúng em luôn hiểu rằng các thầy, các cô luôn mong muốn chúng em sau này ra đời

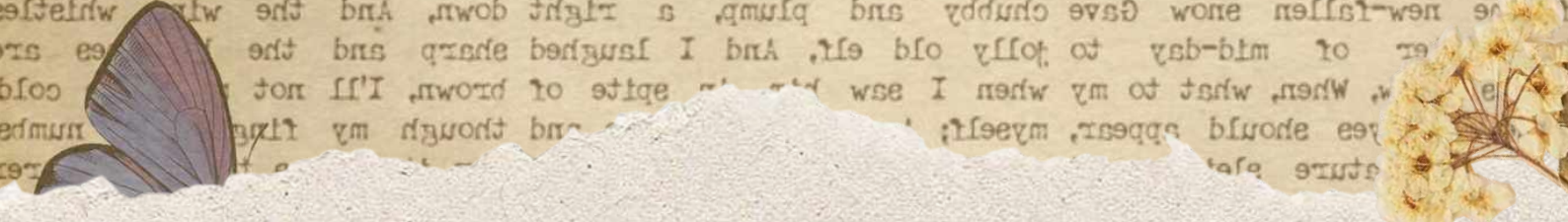

không chỉ xuất sắc về tài trí mà còn phải có đức tính tốt đẹp để đối xử với đời.

Trong ký ức của ba năm cấp ba, điều em sợ hãi nhất có lẽ là bị điểm thấp môn toán của thầy Kỳ - người thầy đã vô cùng nhiệt huyết với nghề và luôn dùng đôi mắt yếu dần qua thời gian để quan sát thái độ học tập của từng bạn trong lớp. Thầy luôn đánh giá toàn bộ quá trình học tập, khen thưởng cho những nỗ lực của các bạn có kết quả dần tiến bộ. Bên cạnh đó, thầy cũng không bao giờ bỏ mặc những bạn chưa tiến bộ nhiều như em mà tận tình chỉ bảo, giảng giải bài học chậm rãi hơn để khi nào chúng em hiểu mới thôi. Vì vậy, em đã vô cùng buồn bã, sợ phải làm thầy thất vọng qua những bài kiểm tra nên em luôn không ngừng cố gắng để nhận được sự khích lệ từ thầy. Cuối cùng, em xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất

dành cho tất cả người thầy cô đã luôn tần tảo dìu dắt chúng em nên người. Em sẽ thật cố gắng hết.

mình trong những khoảng thời gian cuối cùng để
bước vào cánh cổng đại học, không phụ lòng công
ơn thầy cô đã thao thức hàng đêm vì chúng em.

Thủ Tri Ân

Nguyễn Vũ Ánh Châu- 04- 12A11

Gửi ba của con!

Trong suốt 18 năm qua, con vẫn luôn biết, ba là người thương con nhất. nhưng thật đáng buồn khi con gái lại không phải người thương ba nhất.

Bây giờ con đã khôn lớn, khi quay đầu nhìn về quá khứ, con mới nhận ra mình đã vô tâm với ba đến nhường nào. Mặc cho ba vất vả, cơ cực làm lụng, con vẫn vô âu vô lo mà tự do rong chơi, dường như chưa bao giờ con dành thời gian để cùng ba tâm sự cả.

Con gái rất biết ơn ba vì đã luôn đồng hành cùng con trong suốt chặng đường trưởng thành, luôn bao dung cho những lỗi lầm của con. Giờ đây con đã lớn, đã có thể tự bước đi trên đôi chân của mình. Vì thế, con mong rằng ba có thể dừng lại một chút, chăm sóc bản thân mình nhiều hơn. Con sẽ thật hạnh phúc biết bao nếu thấy ba vẫn khỏe mạnh.

Một lần nữa, con xin chân thành cảm ơn ba, vì đã có mặt và góp phần hoàn thiện con của bây giờ. Con yêu ba!

Gửi mẹ!

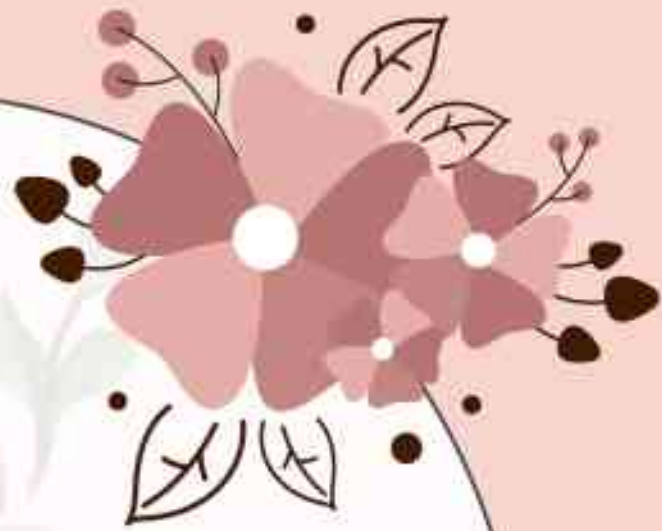
Mẹ ơi! Lời đầu tiên con chỉ muốn gửi tới mẹ những lời biết ơn chân thành nhất của con dành cho mẹ. Con biết trong quãng thời gian qua mẹ đã vô cùng vất vả, nhọc nhằn để nuôi con khôn lớn, thành người.

Niềm vui của con khi được tới trường đã phải đánh đổi bằng những nếp nhăn trên khuôn mặt mẹ càng ngày xuất hiện nhiều nếp nhăn. Những vết chân chim hằn sâu trên đôi mắt mẹ khiến con nhiều lần cảm thấy trái tim mình thắt lại.

Mẹ ơi! con thực sự đã lớn rồi mẹ ạ! Con mong muốn mẹ bỏ gánh nặng trên vai xuống, có nhiều khoảng thời gian thư thái, khó khăn sau này cứ để con gánh vác thay mẹ. Con hứa sẽ trở thành một người có thể không tài giỏi nhưng nhất định lương thiện và sống thật tốt. Mẹ phải thật khỏe mạnh, vui vẻ, sống thật lâu cùng con nhé. Con yêu mẹ nhiều lắm!!

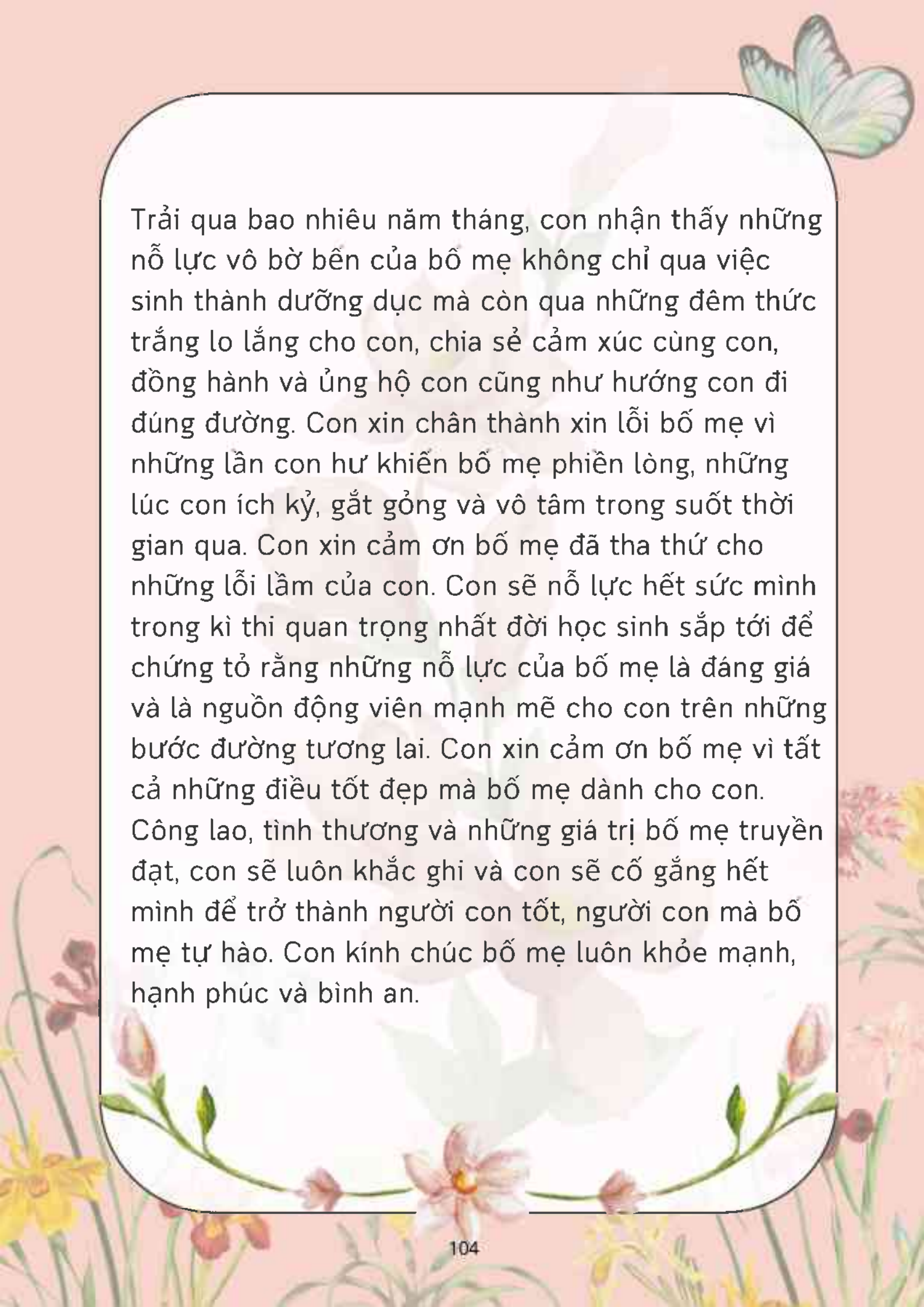
Phạm Duy Uyên - 29 - A11
Niên khóa 2023-2024

Lời
tri ân

***“Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín tình cha”***

Kính gửi bố mẹ thương yêu!

Con xin gửi những lời tri ân chân thành nhất đến bố mẹ - những người đồng hành cùng con trong cuộc hành trình trưởng thành. Những khoảnh khắc đẹp đẽ và hạnh phúc mà con trải qua luôn được nâng đỡ bởi sự có mặt, quan tâm che chở cùng tình yêu thương vô bờ bến của bố mẹ. Con không thể nào quên hành trình kì diệu từ lúc bố mẹ mang con đến với cuộc đời đầy sắc màu, đến những bước chân chập chững đầu tiên trên quãng đường bé nhỏ trong ngôi nhà thân yêu mà bố mẹ dắt con đi, và ngày nay, khi con vừa trải qua lễ trưởng thành, đang đứng trước những dấu mốc quan trọng ảnh hưởng đến tương lai sau này của con. Hơn cả công ơn sinh thành và nuôi dưỡng con, bố mẹ đã dành trọn tâm huyết và tinh thần để dạy dỗ con thành người có ích. Từ việc tìm hiểu và chọn cho con ngôi trường phù hợp đến việc theo dõi sát sao tình hình học tập và hỗ trợ con trong cuộc sống hằng ngày, những lời dạy bảo, khuyên răn, kinh nghiệm bố mẹ dành cho con cũng tạo điều kiện để con có được môi trường học tập và phát triển tốt nhất.

Trải qua bao nhiêu năm tháng, con nhận thấy những nỗ lực vô bờ bến của bố mẹ không chỉ qua việc sinh thành dưỡng dục mà còn qua những đêm thức trắng lo lắng cho con, chia sẻ cảm xúc cùng con, đồng hành và ủng hộ con cũng như hướng con đi đúng đường. Con xin chân thành xin lỗi bố mẹ vì những lần con hư khiến bố mẹ phiền lòng, những lúc con ích kỷ, gắt gỏng và vô tâm trong suốt thời gian qua. Con xin cảm ơn bố mẹ đã tha thứ cho những lỗi lầm của con. Con sẽ nỗ lực hết sức mình trong kì thi quan trọng nhất đời học sinh sắp tới để chứng tỏ rằng những nỗ lực của bố mẹ là đáng giá và là nguồn động viên mạnh mẽ cho con trên những bước đường tương lai. Con xin cảm ơn bố mẹ vì tất cả những điều tốt đẹp mà bố mẹ dành cho con. Công lao, tình thương và những giá trị bố mẹ truyền đạt, con sẽ luôn khắc ghi và con sẽ cố gắng hết mình để trở thành người con tốt, người con mà bố mẹ tự hào. Con kính chúc bố mẹ luôn khỏe mạnh, hạnh phúc và bình an.

Chào mẹ yêu của con! Chắc hẳn khi mẹ nhận được lá thư tri ân này cũng đã qua “ngày của mẹ” rồi. Nhưng con nghĩ, bây giờ vẫn chưa phải quá muộn để con thốt lên 3 từ “con yêu mẹ” đúng không mẹ nhỉ?

Con cảm ơn mẹ vì tình yêu dạt dào, vô điều kiện mà mẹ đã dành cho con, mẹ đã sưởi ấm trái tim bé nhỏ này, khiến cho con cảm thấy mình là một người vô cùng may mắn khi có mẹ, hạnh phúc khi được sinh ra làm con của mẹ. Mẹ biết vì sao ngày nào con cũng hỏi: “Mẹ có thương con không?”. Đó không chỉ là câu hỏi vu vơ mà sâu trong nó ẩn chứa nỗi sợ thấp thỏm, rằng nếu mẹ không thương con nữa, thì trên thế gian này sẽ còn ai bên cạnh con kia chứ? Trong lòng con, mẹ chính là người duy nhất dành tặng cho con tình yêu ấm áp thực sự, một cô bé mới lớn yếu đuối như con có thể dũng cảm vượt qua các thử thách từ trước tới giờ cũng nhờ vào tình yêu bao la và sự ủng hộ nhiệt tình của mẹ.

Nhưng thời gian trôi đi, con của mẹ đã lớn hơn rồi, thời gian trôi đi nhanh đến mức đủ để con nhận ra bao lâu nay con đã quá thờ ơ, vô tâm với mẹ, đã làm mẹ buồn lòng... Nhìn mẹ ngày một già đi, tóc mẹ đã nhuộm màu bạc trắng, đôi vai hao gầy của mẹ vẫn ngày ngày chống chọi những lo toan, bộn bề của cuộc sống mà lòng con quặn đau, tự sâu trong trái tim này, bằng tất cả những tình cảm chân thành nhất con muốn nói với mẹ rằng: Con thành thật xin lỗi mẹ!

BEST MOM EVER

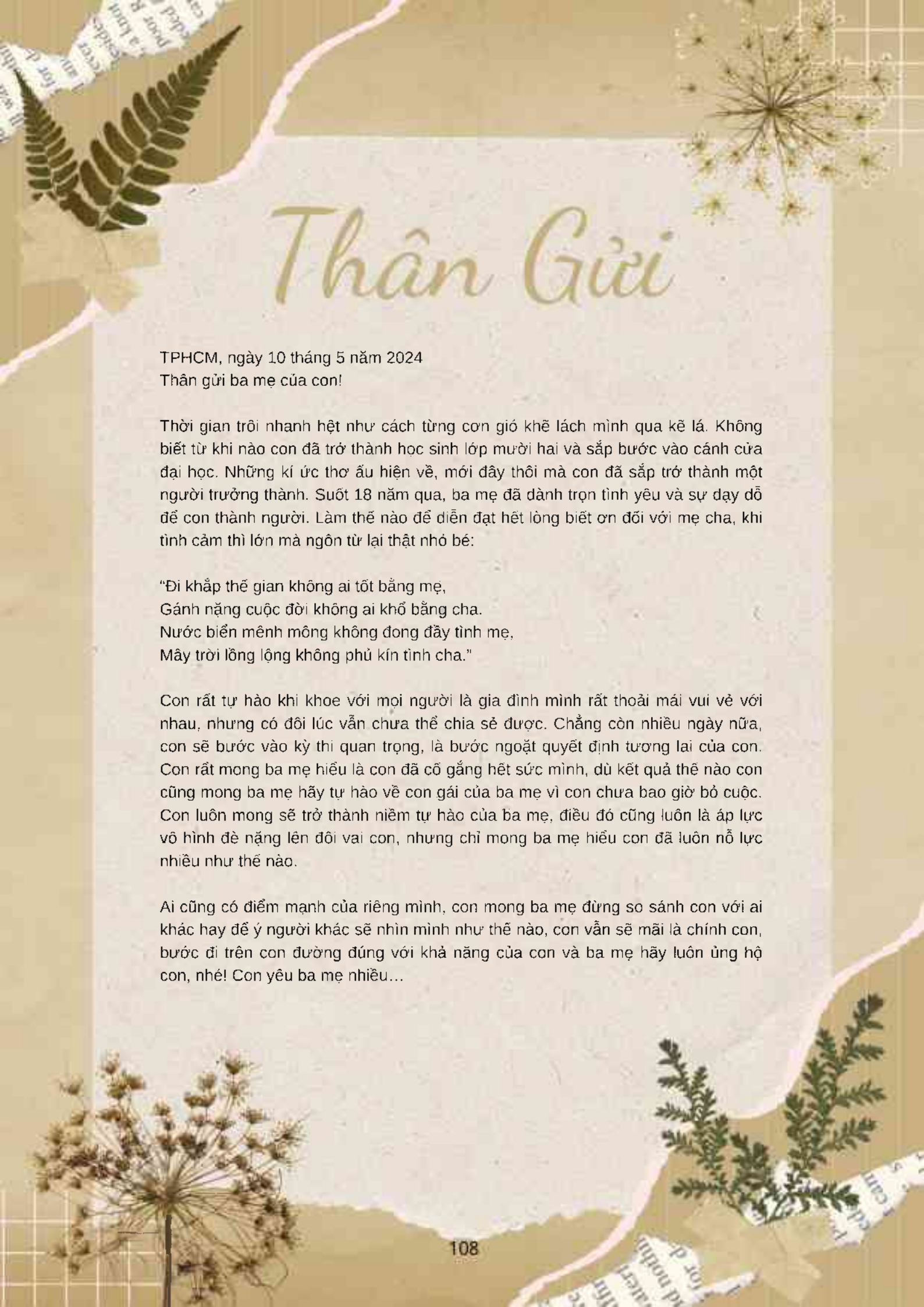
Mẹ ơi, con chỉ muốn nói rằng con yêu mẹ nhiều lắm, con mong mẹ hãy yêu thương bản thân nhiều hơn...Con mãi yêu mẹ, vui khi có mẹ, buồn khi mẹ gặp điều không may. Mẹ là cả cuộc đời của con nên con chỉ mong mẹ mãi mãi sống để yêu con, chăm sóc con, an ủi con, bảo ban con và để con được quan tâm đến mẹ, yêu thương mẹ trọn đời!

Con biết mẹ thật lòng mong muốn con sẽ trở thành giáo viên nhưng vẫn không muốn ràng buộc con. Vừa hay con cũng rất yêu thích nghề giáo viên mẹ ạ! Kỳ thi tốt nghiệp sắp đến rồi, con sẽ thật nỗ lực, cố gắng học tập đạt kết quả tốt nhất có thể để trở thành một cô giáo dịu hiền, mang lại kiến thức cho thế hệ trẻ sau này và cũng không quên kể cho các em ấy nghe rằng con đã có một người mẹ vĩ đại như thế nào và rằng các em hãy luôn yêu thương mẹ mình, phải dũng cảm nói lên câu "Con yêu mẹ" !

"Trên thế giới có rất nhiều kì quan nhưng kì quan lớn nhất là trái tim người mẹ" - Bernard Shaw

Nguyễn Ngọc Lan Anh -12A12

Thân Gửi

TPHCM, ngày 10 tháng 5 năm 2024
Thân gửi ba mẹ của con!

Thời gian trôi nhanh hết như cách từng cơn gió khẽ lách mình qua kẽ lá. Không biết từ khi nào con đã trở thành học sinh lớp mười hai và sắp bước vào cánh cửa đại học. Những kí ức thơ ấu hiện về, mới đây thôi mà con đã sắp trở thành một người trưởng thành. Suốt 18 năm qua, ba mẹ đã dành trọn tình yêu và sự dạy dỗ để con thành người. Làm thế nào để diễn đạt hết lòng biết ơn đối với mẹ cha, khi tình cảm thì lớn mà ngôn từ lại thật nhỏ bé:

“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ,
Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha.
Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ,
Mây trời lồng lộng không phủ kín tình cha.”

Con rất tự hào khi khoe với mọi người là gia đình mình rất thoải mái vui vẻ với nhau, nhưng có đôi lúc vẫn chưa thể chia sẻ được. Chẳng còn nhiều ngày nữa, con sẽ bước vào kỳ thi quan trọng, là bước ngoặt quyết định tương lai của con. Con rất mong ba mẹ hiểu là con đã cố gắng hết sức mình, dù kết quả thế nào con cũng mong ba mẹ hãy tự hào về con gái của ba mẹ vì con chưa bao giờ bỏ cuộc. Con luôn mong sẽ trở thành niềm tự hào của ba mẹ, điều đó cũng luôn là áp lực vô hình đè nặng lên đôi vai con, nhưng chỉ mong ba mẹ hiểu con đã luôn nỗ lực nhiều như thế nào.

Ai cũng có điểm mạnh của riêng mình, con mong ba mẹ đừng so sánh con với ai khác hay để ý người khác sẽ nhìn mình như thế nào, con vẫn sẽ mãi là chính con, bước đi trên con đường đúng với khả năng của con và ba mẹ hãy luôn ủng hộ con, nhé! Con yêu ba mẹ nhiều...

Trương Minh Quân – 12A13

Gửi mẹ

Còn nghĩ rằng mẹ sẽ bất ngờ khi nhận được thư của con. Khi mẹ đọc được những dòng này thì ít nhất con thấy vui vì con đã đủ can đảm mà gửi cho mẹ.

Còn cũng không biết phải bắt đầu viết từ đâu. Tuổi 18 đến với con nhanh hơn con nghĩ. Kỳ lạ là khi còn nhỏ thì con lại rất muốn chạm đến ngưỡng cửa này, luôn ao ước rằng một ngày con cũng lớn như chị Pei, chị Phương, anh Biri... Lúc đó con nghĩ chắc mình sẽ ngầu lắm vì con lớn rồi mà! Con có thể cho mẹ nhờ nhiều hơn, làm được nhiều điều mà con lúc nhỏ chưa thể. Nhưng con có được như vậy không mẹ? Chính con cũng hơi thắc mắc. Con người ta dù tài giỏi đến mấy cũng không dám chắc chắn về tương lai của mình. Con cũng vậy. Quân 18 bây giờ cũng khác nhiều so với Quân 18 mà con lúc nhỏ vẫn hay nghĩ tới.

Ông nội có viết cho con rằng:

...
"Ông xin nhún nhường đôi lời
Đá mềm chân cứng cuộc đời bề dẫu
Đường đi trăm nẻo về đâu?
Có sao dân lối, bắc cầu sang sông!"

Từ nhỏ, mọi người trong nhà kỳ vọng ở con rất nhiều và cũng yêu thương con rất nhiều. Đó là điều tuyệt vời nhất mà con nhận được. Con từng hỏi ông nội rằng "sao" là gì thì theo lời ông nội: "sao" ấy là nhà, là gia đình, là những người luôn ở bên con. Vả con cảm thấy may mắn khi ông trời gửi gắm con đến với mẹ đến với nhà mình. Nơi đây là xuất phát điểm của cuộc đời con, rằng dù con có lớn như thế nào thì con vẫn nhớ về mái nhà nơi con nường náu.

Mẹ không bao giờ tự nhận mình giỏi, trừ việc móc len mà mẹ hứng thú gần đây. Còn lại mẹ cứ kêu con học tính cách của ba đi, mẹ cứ nói ba tốt hơn, mẹ không bằng... Nhưng mẹ lại là người ân cần nhất, chu đáo nhất mà con biết. Mọi chuyện đến với mẹ có thể mẹ chưa giải quyết được ngay, nhưng chắc chắn mẹ sẽ tìm cách. Mẹ dạy con khi lớn đừng tin ai, kể cả mẹ. Mẹ nói đó là cách dạy con của người da đỏ gì đó mà mẹ học được trên mạng. Con vẫn nhớ mẹ mua cả rổ dâu về để "thử nghiệm" dâu ba móm mà tối hôm trước hai mẹ con thấy quảng cáo trên TV. Mẹ thích thú gửi con những quán ăn ngon để cuối tuần cả nhà đi ăn thử "cho biết". Mẹ cũng là người kiên nhẫn nói chuyện để hiểu con hơn. Mẹ là vậy, con biết! Mẹ nghĩ như thế nào chưa chắc mẹ nói ra nhưng mẹ luôn hành động nhiều hơn. Hết khi con thấy mẹ nói yêu con, con chỉ thấy mẹ làm món bánh con thích, đan cho con cái nón mà con gửi mẫu cho mẹ hôm trước. Tuổi thơ con có những điều tuyệt vời nhờ có mẹ, mẹ luôn tạo điều kiện cho con được "sống" chứ mẹ không muốn con chỉ "tồn tại".

Mẹ kỳ vọng nhiều và cũng thất vọng nhiều về con. Con thấy mình có lỗi lắm nhưng chưa đủ lớn để bù đắp lại cho mẹ. Con chỉ mong thời gian giúp con khôn lớn đúng với mong mỏi của mẹ và sẽ thật cố gắng để không phụ lòng yêu thương vô bờ bến của mẹ!

Cảm ơn mẹ vì tất cả những gì tốt đẹp nhất mà mẹ dành cho con. Nay con ở đây, trưởng thành hơn, vững vàng hơn, con không biết làm thế nào để diễn tả hết cảm xúc của mình. Chỉ mong rằng mẹ luôn bình an, luôn mạnh khỏe để cùng con bước tiếp một chương mới của cuộc đời.

Con của mẹ
Minh Quân

Thư gửi những người tôi trân trọng nhất

Bố mẹ kính yêu,

Năm nay đã tròn 12 năm con đi học. Con là người vô tư, ít âu lo, con không nghĩ nhiều, đôi khi con không thấu hiểu hết những nỗi suy tư của bố mẹ. Nhưng trên hết con muốn nói rằng con biết ơn bố mẹ rất nhiều. Con rất yêu những tháng ngày con đi học, dù con học không giỏi, con bướng bỉnh, nhưng con lại được sống trong bình yên, không phải lo toan nhiều điều. Con biết đằng sau những sự an yên con có được là bao vất vả, nhọc nhằn mà bố mẹ chẳng bao giờ nói ra. Sau này khi bước đến một trang sách dài rộng hơn của cuộc đời, con sẽ nhớ mãi quãng thời gian này và lấy đó làm động lực phấn đấu. Con không dám hứa trước những điều con làm được trong tương lai, nhưng mong rằng ít nhất con có thể làm bố mẹ tự hào vì chính con!

Thầy cô kính mến,

Trên chặng đường 12 năm đi học, không thể thiếu đi bàn tay nâng niu, dạy dỗ em của cô thầy. Những bài giảng, những câu chuyện, những kỉ niệm đã vun vén cho một phiên bản ngày càng hoàn thiện hơn của chính em. Biển trời kiến thức là rộng lớn và bao la, nếu không có những định hướng sâu sắc của thầy cô, con đường em đi sẽ dần mất định hướng, rồi dẫn đến một lúc sẽ lạc lối. Nhưng với tất cả sức mạnh và tri thức em có được ngày hôm nay, em đã mạnh dạn hơn trước dòng chảy trôi của thời gian và đời người.

Gửi đến bản thân tôi trong tương lai!

Tôi muốn nói với phiên bản quá khứ của mình rằng, cảm ơn vì đã không bỏ cuộc, cảm ơn vì đã cố gắng đến cuối cùng. Nhìn về những con đường dài rộng lớn đang mở ra ở phía trước, tôi không biết điều gì sẽ chờ đón mình, tôi sẽ ra sao. Nhưng với tất cả sự mạnh mẽ, niềm tin và sức mạnh của bản thân, tôi rất sẵn sàng để trải nghiệm nhiều hơn, ghi dấu ấn của chính mình cho đời.

Ký tên

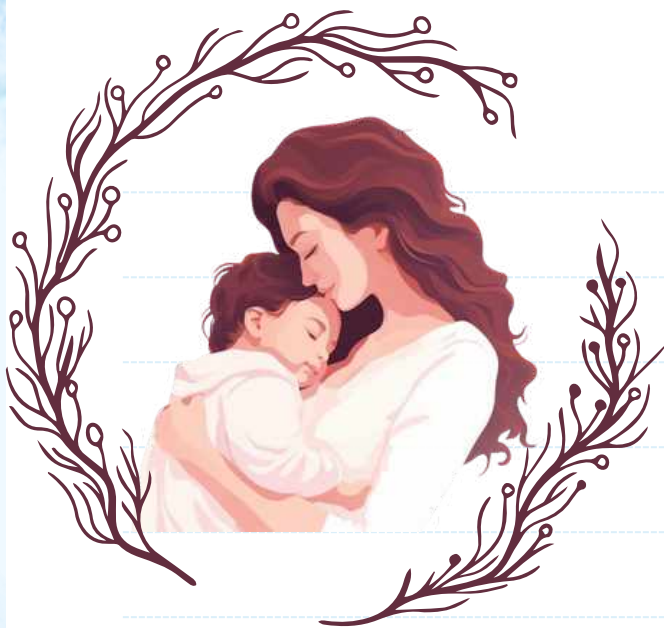
Thư

Đình Hồng Minh Thư

Lại Vô Tâm Như - 21 - A13

Thư tri ân

Gửi mẹ
người luôn che chở,
đồng hành cùng con.

Con rất biết ơn những điều mẹ đã, đang và sẽ dành cho con. Lúc nào mẹ cũng quan tâm con con đều thấy và đều hiểu. Vì thế con luôn cố gắng hết sức học tập (dù nhiều khi hơi lười) để mẹ vui cùng con. Lời quan tâm bình thường con cũng đã nói, nên bức thư này tới đây thôi. Con sẽ chăm chỉ hơn vì những ước muốn của con và mẹ. Mong mẹ sẽ cùng con đi hết một vòng trái đất nếm trải mọi niềm vui của thế gian.

Con cảm ơn mẹ đã đọc bức thư này.

Con yêu mẹ nhiều lắm.

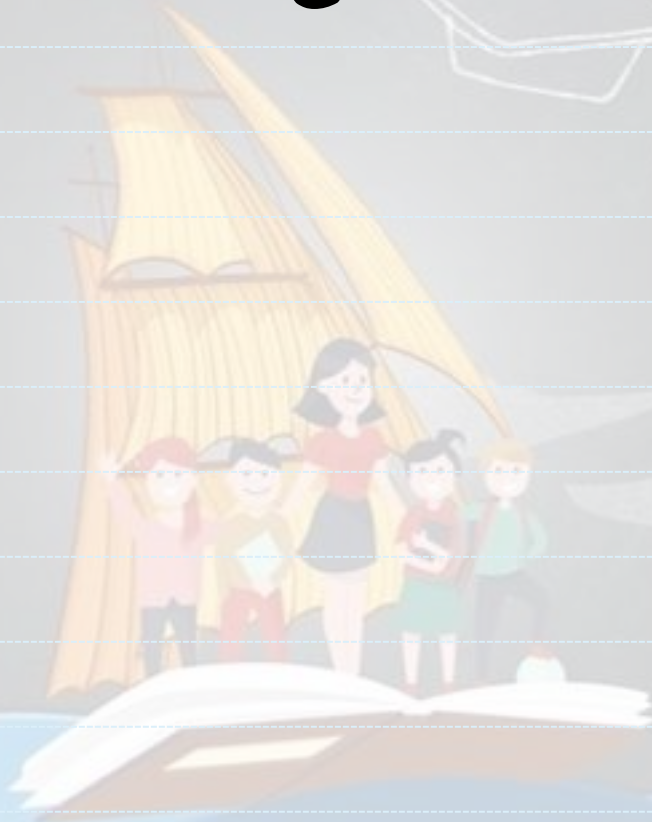

Gửi ba - người dạy con phải biết yêu
bản thân mình.

Đúng là trước khi trao tấm lòng cho người khác, chúng ta nên biết yêu thương bản thân mình. Lấy hạnh phúc của mình là mục tiêu theo đuổi là điều vô cùng đúng đắn, người không xứng đáng thì cũng cần dành sự quan tâm. Con rất biết ba cho con nơi ở để ngày ngày con đều cố gắng vì một tương lai tốt hơn hiện tại. Con rất biết ơn vì ba cho con được ăn no, mặc ấm, đi học và cả những bài học cần học từ ba. Nếu không có những bài học đó, con đã không thể hoàn thiện mình hiện tại. Ơn nghĩa của ba con làm sao quên được. Con sẽ luôn chăm chỉ đền đáp công lao của ba. Cảm ơn ba đã đọc thư.

**Gửi thầy cô - người
đã soi sáng em trên
con đường tri thức**

Em rất biết ơn sự yêu thương thầy cô dành cho em trong những năm qua. Vì có công lao giảng dạy và giúp đỡ của thầy cô, mà em học được nhiều kiến thức về tự nhiên, xã hội và cả đạo đức nữa. Thầy cô luôn tâm huyết với nghề, truyền đến cho em năng lượng tích cực thôi thúc em tiến bộ từng ngày. Em luôn hạnh phúc khi học ở trường Trần Phú, nếu quay lại mùa tuyển sinh năm ấy, em vẫn sẽ đặt Trần Phú nguyện vọng 1. Em trân trọng từng giây phút mà em và thầy cô có cơ hội đồng hành cùng nhau, nên em cũng chẳng hối tiếc gì.

Chúc thầy cô mỗi ngày đều tràn đầy sức khỏe, mỗi tuần đều cảm thấy vui vẻ, từng tháng đều gặt hái quả ngọt trong công việc, từng thế hệ sẽ cho ra nhiều lứa học sinh “Rèn đức - luyện tài”. Em hứa sẽ luôn cố gắng hết sức trên con đường mình chọn, không phụ sự dạy bảo, tình yêu thương của thầy cô dành cho em; sẽ trở thành công dân tốt mang lại niềm tự hào. Em thích một bức thư nhẹ nhàng như thế này, mong rằng sau khi đọc, thầy cô sẽ vui vẻ, hạnh phúc như em hiện tại. Cảm ơn thầy cô đã lắng nghe tiếng lòng của em. Với em, bức thư này chỉ là lời tổng kết, không phải lời chia tay. Thầy cô cùng mái trường Trần Phú vẫn sẽ chiếm một góc trong trái tim em, đồng hành cùng em suốt quãng đời còn lại. Kỷ niệm em xin mang đi và đặt vụn nguyên trong dòng ký ức.

Thư tri ân

Trong khoảnh khắc trọng đại này, khi cánh cửa tương lai đang dần rộng mở trước mắt, con xin gửi đến ba mẹ và thầy cô những lời tri ân sâu sắc mà con đã ấp ủ suốt chặng đường dài.

Ba mẹ kính yêu !

Suốt mười tám năm qua, ba mẹ đã hy sinh biết bao điều để nuôi dưỡng con nên người. Những đêm thức khuya bên đèn sách, những bữa cơm đạm bạc nhưng đầy ắp tình thương đã tiếp thêm cho con sức mạnh để vượt qua mọi thử thách. Ba mẹ đã cho con một mái ấm tràn đầy yêu thương, là nơi con luôn được chở che, động viên và khích lệ. Hôm nay, khi con đứng đây trong lễ trưởng thành này, con biết rằng con đã lớn và trưởng thành hơn rất nhiều cũng chính nhờ những công lao dạy dỗ của ba mẹ.

Những lời lẽ không thể nào diễn tả hết được công ơn vô bờ bến của ba mẹ đối với con. Ba mẹ đã dành cả cuộc đời mình để chăm sóc, nuôi dạy con nên người. Con biết rằng con không phải lúc nào cũng là một đứa con ngoan. Con đã từng khiến ba mẹ buồn lòng, lo lắng. Nhưng ba mẹ vẫn luôn ở bên con, yêu thương và động viên con. Ba mẹ đã dạy con phải biết nhận lỗi, sửa sai và luôn cố gắng hết sức mình.

Con không hứa nhất định con sẽ thành công trên đường đời của mình, nhưng con có thể chắc rằng con sẽ thành nhân. Con sẽ không ngừng phấn đấu, rèn luyện để trở thành một người con ngoan, một người có ích cho xã hội, để ba mẹ luôn tự hào về con.

Một lần nữa, con xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến ba mẹ.

Con yêu ba mẹ rất nhiều.

Thầy cô kính mến !

Những lời dạy của thầy cô đã như ngọn đèn soi sáng con đường học tập của con. Thầy cô đã truyền cho con không chỉ kiến thức mà còn cả niềm đam mê học hỏi, sự ham hiểu biết và cả những bài học quý giá về cuộc sống.

Những giờ học say sưa bên trang sách, những buổi thảo luận sôi nổi đã hun đúc trong con tình yêu với tri thức, với khoa học. Thầy cô đã luôn bên con, động viên con vượt qua mọi khó khăn, giúp con hình thành nên nhân cách và ước mơ của mình.

Hôm nay, khi con chuẩn bị bước vào một chương mới của cuộc đời, con xin được hứa sẽ không ngừng phấn đấu, rèn luyện để trở thành một người hữu ích cho xã hội, một người con ngoan, một người trò giỏi luôn làm rạng danh gia đình và thầy cô.

Con xin trân trọng gửi lời tri ân sâu sắc đến ba mẹ, thầy cô, những người đã dìu dắt con trên con đường học vấn. Con sẽ mãi khắc ghi công ơn của ba mẹ, thầy cô trong trái tim mình.

Kính thư,
Thanh Trúc

Trần Thị Thanh Trúc - A13

THƯ CON VIẾT

Tên: NGÔ HOÀNG BẢO NGỌC- Lớp 12A14

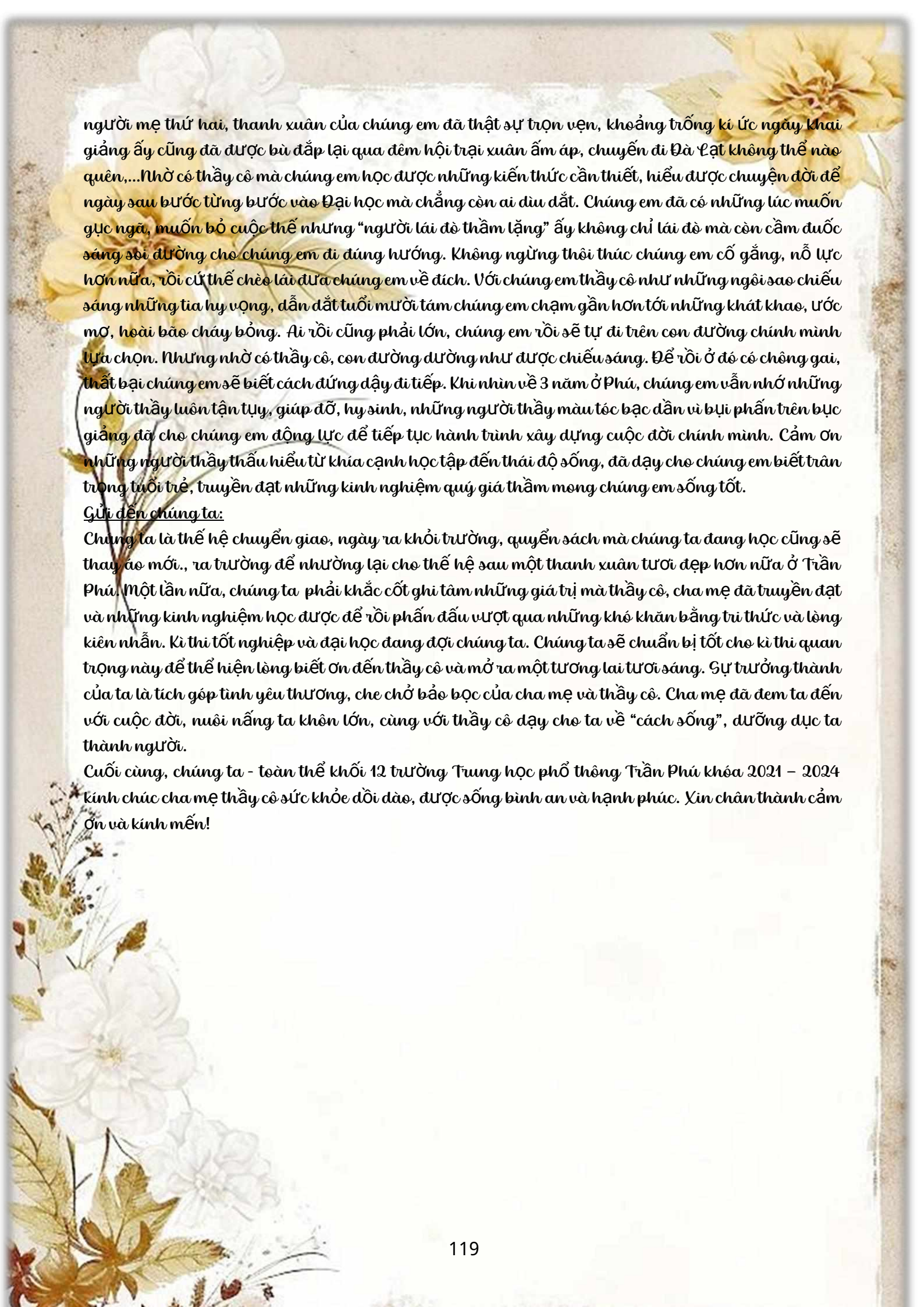
Nhìn lại năm 2021 – một năm rất nhiều những đổi khác, vào khoảng thời gian ấy Đại dịch Covid 19 đang ở đỉnh điểm, dữ dội và dần mất kiểm soát. Vì thế, trong năm 2021, mấy tháng liền Thành phố Hồ Chí Minh tiến hành giãn cách xã hội. Đó là giai đoạn quá dài với rất nhiều biến động, khó khăn. Và cũng là giai đoạn để chúng ta nhận ra rằng, sự sống này là vô giá.

Kính gửi cha mẹ thân yêu:

Món quà đầu tiên đáng sinh thành trao cho chúng con là hình hài, là sự sống. Chịu nhiều vất vả, gian khó tạo điều kiện cho chúng con được phát triển bản thân để mai này tự mình dựng xây tương lai. Đánh cả cuộc đời mưu sinh cực nhọc để đánh đổi cho con tháng ngày học tập, mười tám năm gánh vác trách nhiệm cao cả để con trưởng thành. Giờ đây, khi chúng con đứng trước bước ngoặt quan trọng của cuộc đời, chúng con xin dành những lời tri ân chân thành nhất đến cha mẹ, những người đã đồng hành không mệt mỏi trong cuộc hành trình đầy thách thức này. Hơn cả việc sinh ra và nuôi dưỡng chúng con, cha mẹ đã hiến dâng tâm huyết và tình thân để dạy dỗ chúng con thành những người tốt. Từ việc tìm hiểu và chọn lựa ngôi trường phù hợp, đến việc theo dõi sát sao học tập và hỗ trợ trong cuộc sống hàng ngày, cha mẹ đã vượt qua nhiều gian nan để đảm bảo chúng con có được môi trường học tập và phát triển tốt nhất. Chúng con chưa bao giờ thể hiện đủ lòng biết ơn và quý trọng những điều mà cha mẹ đã dành cho chúng con. Chúng con không muốn để những tình cảm ấy trôi qua như cánh hoa tàn rồi rụng đi. Thay vào đó, chúng con xin hứa sẽ luôn ghi nhớ, luôn trân trọng và luôn cố gắng hết mình để trở thành những người con tốt, người con mà cha mẹ tự hào. Và việc làm đầu tiên để chúng con thể hiện Đạo hiếu là chúng con sẽ nỗ lực hết mình trong kì thi sắp tới, để chứng tỏ rằng những vất vả cực nhọc của cha mẹ vô cùng đáng giá và đã trở thành nguồn động lực cổ vũ mạnh mẽ cho chúng con trên con đường tương lai. Cảm ơn cha mẹ vì tất cả những điều mà cha mẹ đã dành cho chúng con. Chúng con xin hứa sẽ không bao giờ quên công lao, tình thương và những điều cha mẹ dạy dỗ.

Kính gửi thầy cô đáng kính:

Vì Đại dịch, người ta gọi chúng em là thế hệ xét tuyển. May mắn hơn cả chúng em đậu vào “Trần Phú” – ngôi nhà thứ 2 mà hiện tại chúng em không muốn rời xa. Chúng em không có lẽ tốt nghiệp cấp 2 cũng chẳng có buổi khai giảng đầu tiên khi bước vào cấp 3, ngày đầu chứng kiến thực tế ngôi trường mình đậu vào là ngày đi tiêm vắc xin vì nơi đầu tiên chúng em được gặp thầy cô và bạn bè là màn ảnh nhỏ. Qua bao tháng ngày chiến đấu chống dịch, cả thầy và trò đã được đến trường sau khi thời gian dài mất kết nối với “Phú”. Thời gian kể từ những ngày đầu đeo chiếc khẩu trang đến trường, thực hiện quy tắc phòng chống dịch đến đây cũng đã thấm thoát gần 1000 ngày, đã gần 3 năm. Bắt đầu của chúng em không mấy trọn vẹn vì Đại dịch thế nhưng những ngày tháng tiếp theo đều là khoảng thời gian có ý nghĩa nhất, vì đó là thanh xuân. Có một câu nói “Thanh xuân chính là cuộc hành trình dài, càng đi xa càng không thể quay trở lại điểm xuất phát, thế nhưng thanh xuân lại lưu giữ cho chúng ta những tình cảm trân quý nhất, những bài học đắt giá và những hồi ức theo ta mãi về sau”. Vì vậy, nhờ có thầy cô gánh vác trách nhiệm như là người cha,

người mẹ thứ hai, thanh xuân của chúng em đã thật sự trọn vẹn, khoảng trống kỉ ức ngày khai giảng ấy cũng đã được bù đắp lại qua đêm hội trại xuân ấm áp, chuyển đi Đà Lạt không thể nào quên,... Nhờ có thầy cô mà chúng em học được những kiến thức cần thiết, hiểu được chuyện đời để ngày sau bước từng bước vào Đại học mà chẳng còn ai dúi dắt. Chúng em đã có những lúc muốn gục ngã, muốn bỏ cuộc thế nhưng “người lái đò thầm lặng” ấy không chỉ lái đò mà còn cầm đuốc sáng soi đường cho chúng em đi đúng hướng. Không ngừng thôi thúc chúng em cố gắng, nỗ lực hơn nữa, rồi cứ thế chèo lái đưa chúng em về đích. Với chúng em thầy cô như những ngôi sao chiếu sáng những tia hy vọng, dẫn dắt tuổi mười tám chúng em chạm gần hơn tới những khát khao, ước mơ, hoài bão cháy bỏng. Ai rồi cũng phải lớn, chúng em rồi sẽ tự đi trên con đường chính mình lựa chọn. Những nhờ có thầy cô, con đường dường như được chiếu sáng. Để rồi ở đó có chông gai, thất bại chúng em sẽ biết cách đứng dậy đi tiếp. Khi nhìn về 3 năm ở Phú, chúng em vẫn nhớ những người thầy luôn tận tụy, giúp đỡ, hy sinh, những người thầy màu tóc bạc dần vì bụi phấn trên bục giảng đỡ cho chúng em động lực để tiếp tục hành trình xây dựng cuộc đời chính mình. Cảm ơn những người thầy thấu hiểu từ khía cạnh học tập đến thái độ sống, đã dạy cho chúng em biết trân trọng tuổi trẻ, truyền đạt những kinh nghiệm quý giá thầm mong chúng em sống tốt.

Gửi đến chúng ta:

Chúng ta là thế hệ chuyển giao, ngày ra khỏi trường, quyển sách mà chúng ta đang học cũng sẽ thay áo mới., ra trường để nhường lại cho thế hệ sau một thanh xuân tươi đẹp hơn nữa ở Trần Phú. Một lần nữa, chúng ta phải khắc cốt ghi tâm những giá trị mà thầy cô, cha mẹ đã truyền đạt và những kinh nghiệm học được để rồi phấn đấu vượt qua những khó khăn bằng tri thức và lòng kiên nhẫn. Kỳ thi tốt nghiệp và đại học đang đợi chúng ta. Chúng ta sẽ chuẩn bị tốt cho kỳ thi quan trọng này để thể hiện lòng biết ơn đến thầy cô và mở ra một tương lai tươi sáng. Sự trưởng thành của ta là tích góp tình yêu thương, che chở bảo bọc của cha mẹ và thầy cô. Cha mẹ đã đem ta đến với cuộc đời, nuôi nấng ta khôn lớn, cùng với thầy cô dạy cho ta về “cách sống”, dưỡng dục ta thành người.

Cuối cùng, chúng ta - toàn thể khối 12 trường Trung học phổ thông Trần Phú khóa 2021 – 2024 kính chúc cha mẹ thầy cô sức khỏe dồi dào, được sống bình an và hạnh phúc. Xin chân thành cảm ơn và kính mến!

Thư tri ân

Hoàng Lan Phương - 35 - 12A14

Giri
cha me.

Ba mẹ thương yêu của con.

Là một đứa con gái được sinh ra và nuôi dạy trong sự chiều chuộng và tình thương, con không biết phải nói gì hơn ngoài lời cảm ơn với ba mẹ. Cảm ơn ba mẹ đã cho con được chạm tay tới cuộc đời này, được nhìn ngắm và hiểu biết những điều đẹp đẽ, tuyệt vời trên thế gian. Con biết con đã luôn rất "buông" và khó bảo, cảm ơn ba mẹ đã kiên nhẫn chỉ dạy con. Và con biết để làm được điều đó, ba mẹ đã phải dành cho con một tình yêu vô bờ bến, không điều kiện. Con gái không hay nói yêu ba mẹ, nhưng con mong ba mẹ hiểu rằng, con cũng yêu và thương ba mẹ nhiều như cách ba mẹ yêu thương con.

Mười tám năm qua ngỡ dài mà trôi qua như một cái chớp mắt. Giờ đây, con đã lớn, con sẽ cố gắng để tự chăm sóc bản thân, cũng như không làm ba mẹ phiền lòng. Rồi mai đây rời khỏi mái trường, con sẽ phải trưởng thành hơn. Có thể con sẽ không còn là em bé ngày xưa mẹ dắt tay tới trường, cũng không còn là cô nữ sinh vẫn hay hôn chào ba mỗi lần đi học, nhưng con sẽ chỉ luôn là con gái nhỏ bé của ba mẹ mà thôi.

Con biết, ba mẹ đã phải trải qua nhiều vất vả cực nhọc để lo cho con và hai anh. Giờ khắc này, con mong ba mẹ yên lòng về con, bởi con đã sắp đủ vầng vàng để chịu trách nhiệm cho cuộc đời của chính mình và trả hiếu cho ba mẹ. Chữ "hiếu" đó cả đời con không trả hết, dẫu vậy con vẫn luôn thăm ước ba mẹ ở bên cạnh con lâu hơn, để con có thể bù đắp những ngày tháng ba mẹ đã cực khổ, đã bận lòng.

Con mong ba mẹ luôn luôn khỏe mạnh để cùng con đi đến những nơi đẹp đẽ, ăn những món ăn ngon, sống những ngày không cần lo nghĩ. Và con mong ba mẹ luôn ủng hộ con, bởi gia đình chính là điều con trân quý nhất, là điểm tựa của cả đời con.

Sau này, trên đường đời, con không dám hứa con sẽ trở thành người thành công, nhưng con chắc chắn sẽ luôn làm người lương thiện như lời mẹ dạy.

Xin ba mẹ hãy yên tâm và tin tưởng con.

Con thương ba mẹ rất nhiều!

Con gái của ba mẹ
Lan Phương

Gửi
thầy cô

Thầy, cô kính mến.

Vậy là một mùa hoa phượng nữa lại nở, nhưng giờ trong lòng em không còn cảm xúc háo hức, nôn nao như ngày trước, mà thay vào đó là nỗi bối rối và tiếc nuối khôn nguôi. Mái trường thân thương lại sắp sửa tạm biệt thêm một lứa học trò - đó là chúng em, và thầy cô lại hoàn thành thêm một chuyến đi tri thức.

Có phải khi sắp mất đi một cái gì, người ta mới bắt đầu biết trân quý nó? Giờ đây, em mới thấy lưu luyến những bài học mà thầy cô đã dạy, nhớ những bàn ghế, sách vở mà mọi khi em vẫn hay "sợ" phải đụng vào. Ở cái tuổi ham chơi hơn ham học, có lẽ chúng em đã quá vô tư để không nhận ra rằng tóc thầy đã điểm bạc, và trên da cô đã dần xuất hiện dấu vết của thời gian. Theo tiếng ve ngày càng rõ dần, tiếng lòng em cũng ngày càng rối rắm hơn. Rồi bởi những cảm xúc đan xen mà em dành cho trường lớp, thầy cô, bạn bè, cũng rồi bởi em chưa muốn rời khỏi mái trường đã gắn bó với mình hơn ngàn ngày qua.

1000 ngày ở Trần Phú, nghe dài nhưng lại ngắn. Quãng thời gian ấy tưởng chừng như chỉ bằng một lần cất bút, đóng tập. Đó là ba năm đã, đang và sẽ luôn in sâu trong trí nhớ về thanh xuân của em, mà trong đó, trường THPT Trần Phú chính là nhà, và thầy cô chính là những người cha, người mẹ thứ hai.

Chỉ một lời cảm ơn là không đủ với công lao dạy dỗ của thầy cô. Chúng em không chỉ được dạy làm văn, làm toán,... Mà còn được dạy làm người. Rồi mai đây, em sẽ không còn là học sinh của trường Trần Phú đầy tự hào, chúng em sẽ sống và làm việc trong nhiều lĩnh vực, ngành nghề. Dù vậy, chúng em sẽ mãi luôn là học trò của thầy cô.

Bài học cuối cùng mà em học sau suốt 12 năm đèn sách, có lẽ là bài học về sự biết ơn. Túc tặn đáy lòng, em xin gửi lời cảm ơn sâu sắc đến tất cả thầy cô đã và đang hết mình vì sự nghiệp trồng người. Những bài giảng hay, những kỷ niệm, những lời dạy của thầy cô sẽ là một hành trang sáng giá để chúng em được tiếp bước vào đời.

Em biết rằng, thế giới ngoài kia rộng lớn hơn sân trường rất nhiều lần. Nhưng điều đó cũng không làm vơi đi tình cảm của em dành cho thầy cô cùng mái trường thân thương.

Lời cuối, em xin được chúc thầy cô thật nhiều sức khỏe, thật nhiều đam mê và hạnh phúc để tiếp tục sứ mệnh "người lái đò" của mình. Thầy cô hãy cứ yên tâm vì bọn em nhất định sẽ nỗ lực, phấn đấu để trở thành những cá nhân có ích cho xã hội và làm người lương thiện như lời thầy cô vẫn hay dạy.

Mãi là học trò của thầy cô

Lan Phương

THƯ TRI ÂN

CON NẮN NÓT
VIẾT DÒNG YÊU THƯƠNG

TRẦN BẢO NGỌC

Lớp 12A14

KÍNH GỬI

Quý Thầy Cô trường
Trung học phổ thông
Trần Phú, Bố Mẹ yêu
dấu của Ngọc và Trần
Bảo Ngọc ngày mai!

Ba năm cấp Ba của con có thể được gói gọn bằng hai từ “**Biết Ơn**”. Bởi lẽ, ban đầu, con đã không đậu vào được ngôi trường mình hằng mong ước nên thời gian đầu ở Trần Phú của con không được nhộn nhịp và thú vị. Nhưng thời gian cứ thế trôi, vô vàn sự kiện đã xảy ra khiến con đắm mình vào ngôi trường thân yêu này từ lúc nào không hay! Đó là bởi vì Trần Phú có đội ngũ giáo viên trên cả tuyệt vời, từ năm lớp 10 lên đến năm 12, tất cả Thầy Cô giáo mà con được may mắn biết đến, được học cùng đều thật sự tâm huyết. Thầy cô không màng khó nhọc, bỏ qua tư lợi trước mắt, luôn đặt lợi ích học sinh của mình lên hàng đầu, và Thầy cô đã cho con cảm nhận được nét đẹp thật sự của nghề nhà giáo mà sau này có già đi con sẽ không bao giờ quên. Nhờ Thầy cô mà cuộc đời của con như được bước sang trang sách mới, thầy cô luôn tạo những cơ hội tuyệt vời nhất cho con được học tập, vui chơi, và đặc biệt, được là chính mình.

Để có được ngày hôm nay, ngày mà con có thể may mắn trải nghiệm những điều tuyệt vời nhất và để con có thể viết bức thư này một cách chân thật nhất, đều nhờ công lớn của Bố Mẹ. Con cảm ơn Bố Mẹ rất nhiều vì đã sinh con ra và cho con một cuộc đời thật sự hạnh phúc, con cảm ơn bố mẹ vì đã không ngừng nỗ lực để tạo dựng nên một gia đình ấm áp, nơi con có thể phát triển toàn diện nhất và con cảm ơn bố mẹ vì đã không ngại khó khăn, trắc trở để tạo điều kiện học tập tốt nhất cho con.

Cuối cùng, gửi đến bản thân tương lai của con, Ngọc à, một động lực to lớn để con cố gắng mỗi ngày. Sau này, con chỉ mong bản thân tương lai của mình được sống tự do, tử tế và đặc biệt luôn tìm được hạnh phúc thật sự như bản thân của con hiện tại. Vì những nỗ lực mà 12 năm đầy gian khó mà con đã bỏ ra, nên bản thân tương lai của con đừng phụ những nỗ lực này mà cần phấn đấu hơn nữa, dù kết quả không như mong muốn, nhưng đó cũng là sự cố gắng hết sức của mình, để không phải hối tiếc bất cứ thứ gì. Ba năm cấp Ba ở trường Trần Phú của con thật tuyệt đẹp, con không hối hận bất cứ thứ gì, khi nhìn lại, đó toàn là những kỉ niệm đẹp, những kí ức không thể nào quên được, và những sự kiện ấy đã tạo nên con của ngày hôm nay, ngoài kĩ năng cần thiết để chuẩn bị bước vào đời, con còn học được rất nhiều bài học quý giá.

Ngọc vào đời,

Gửi lại Trần Phú – thanh xuân nồng nàn
cùng 12A14

Hạnh phúc, an vui nhé mọi người!

TRẦN PHÚ: "RÈN ĐỨC - LUYỆN TÀI"
ƯƠM MẦM NHÂN KIỆT TƯƠNG LAI NƯỚC NHÀ
TỰ HÀO TRẦN PHÚ CỦA TA
ĐỒNG CAM CỘNG KHỔ, ĐẬM ĐÀ TÌNH THÂN.
THỂ HỆ TRƯỚC ĐÃ TẠO TẦN
ĐỜI SAU TIẾP BƯỚC TINH THẦN DỰNG XÂY.
HƠN BỐN MƯƠI NĂM ĐỔI THAY
BẦU TRỜI TRẦN PHÚ MỖI NGÀY THÊM XANH

